

รายงานข้อมูลสถานการณ์
ด้านความรุนแรงในครอบครัว
สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
ประจำปี 2560

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2560 ซึ่งจัดทำโดย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรายงานฉบับที่ 9 มีข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่จัดเก็บจากพื้นที่ และข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แม้ข้อมูลจะมาจากหลายแหล่ง การจัดเก็บข้อมูลตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานอาจมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับฐานข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการจัดเก็บ และปัจจัยอื่น ๆ แต่ก็แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในแต่ละปี

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีนโยบายเร่งด่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ซึ่งกระทรวงได้ดำเนินการขับเคลื่อนทั้งงานนโยบายและงานปฏิบัติเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาระบบกระบวนการทำงาน และระบบข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวในภาวะวิกฤติด้วย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การปรับปรุงเชิงโครงสร้างระบบงาน รวมทั้งการมีนโยบายที่ชัดเจน จะเอื้อต่อการกำหนดมาตรการ กลไก การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และระบบฐานข้อมูลที่มุ่งเน้นการบูรณาการกับภาคีเครือข่ายมากยิ่งขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ สามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหา ได้ครอบคลุมตรงกับความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

(นายปรเมธี วิมลศิริ)

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กันยายน 2560

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภูมิ	ฉ
บทสรุปผู้บริหาร	ช
รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	1
ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560	3
1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	3-7
2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8-12
3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร	12
4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	12-13
5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	13-14
6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน	14-15
7) งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลรามาริบัติ	15-16
8) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี	16-17
9) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์	17-19
10) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	19-21
11) สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	21-22
12) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ	22-25
13) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี	25-26
14) มูลนิธิเพื่อนหญิง	26
15) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	26-29
16) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย	29
17) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	29-36
ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	37
1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง	37-42
2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	42-44
3) ข้อมูลบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6)	44-45
ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550	46-49
เอกสารอ้างอิง	50-51

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	3-4
2	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	4
3	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	4-5
4	แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	5
5	แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้	6
6	แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	7
7	แสดงช่วงอายุผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์ พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
8	แสดงปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	8
9	แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์ พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	9
10	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความรุนแรง	9
11	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามการดำเนินงานช่วยเหลือคุ้มครอง	10
12	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและ ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว	10-11
13	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ	11
14	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรง ในครอบครัว	12
15	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและ เพศที่ขอรับบริการที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว	14
16	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงที่เข้ารับบริการ บ้านพักเด็กและครอบครัว	15
17	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนก ตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว	15
18	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ	16

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและเด็กซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	16
20	แสดงการให้ความช่วยเหลือ จำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย	18
21	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย	18-19
22	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	19
23	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	20
24	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล	21
25	แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสังคมและช่วยเหลือทางกฎหมาย สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2560	22
26	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	23
27	แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	23
28	แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	23-24
29	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ	24
30	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรีระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560	25
31	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือประเภทปัญหาครอบครัวของมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560	26
32	แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	26-27
33	แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก	28
34	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 - 2560 จากกระบวนฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th	29

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
35	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	31
36	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	31
37	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	32
38	จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	33-34
39	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2560 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 20 ลำดับ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	35
40	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	37-38
41	แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2560 จำแนกตามเพศและอายุของผู้ถูกกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	38
42	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด	39
43	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทสำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาล ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560	39
44	แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560	40
45	แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560	41
46	แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม	42
47	แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	43
48	แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 - 2560 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th	44
49	แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2560 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ	45

สารบัญแนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th (หน่วย : ราย)	30
2 แสดงจำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 – 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th (หน่วย : ราย)	30
3 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 – 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th (หน่วย : ราย)	30
4 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	32
5 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	33
6 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th (หน่วย : เหตุการณ์)	34
7 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 – 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเมล www.violence.in.th	43

บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2560 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จัดทำรายงานที่แสดงจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล จำนวนการยอมความรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2560 ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข 2) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร 4) ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน 7) งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลรามาธิบดี 8) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย 9) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ 10) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล 11) ศูนย์บริการปรึกษา สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย 12) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ 13) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) 14) มูลนิธิเพื่อนหญิง 15) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก 16) มูลนิธิศุภนิมิต 17) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จากข้อมูลที่รวบรวมดังกล่าวเป็นลักษณะการให้บริการความช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือ หรือมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล จำนวน 622 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 21,218 ราย ในจำนวนผู้เข้ารับบริการทั้งหมด ผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน 19,910 ราย (ร้อยละ 93.84) รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 1,301 ราย (ร้อยละ 6.13) และเพศทางเลือก จำนวน 7 ราย (ร้อยละ 0.03) เฉลี่ยผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง 58 ราย/วัน ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร มีผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนรวม 1,342 ราย อันดับแรก ได้แก่ เพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 18 – 30 ปีจำนวน 467 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.80 รองลงมา คือ เพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.93 และเพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 197 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.68 ของจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งหมด

ข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อินเทอร์เน็ต www.violence.in.th แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่บันทึกในปี 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,200 ราย ซึ่งจังหวัดที่มีการบันทึกในระบบมากที่สุด 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดแพร่ ทั้งนี้จังหวัดที่มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามาก เนื่องจากในจังหวัดมีทีมสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ได้แก่ (1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในปี 2560 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 289 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 229 คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 60 คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 17 คำสั่ง โดยมีการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน 1 คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 44 คำสั่ง (2) สำนักงานอัยการสูงสุดมีคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนรวม 170 เรื่อง ในจำนวนดังกล่าว เป็นคดีที่อัยการสั่งฟ้องต่อศาล 151 คดี สั่งไม่ฟ้อง 3 คดี และส่วนคดีที่อัยการสั่งยุติคดี หรือยอมความ จำนวน 16 คดี และคดีที่เข้าสู่ชั้นศาล 24 เรื่อง แยกเป็นใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 16 เรื่อง และยอมความ จำนวน 8 เรื่อง และ (3) สำนักงานศาลยุติธรรมมีข้อมูลคดีฟ้องต่อศาลโดยตรง จำนวน 50 คดี

2.2 ข้อมูลคดีตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th บันทึกในปี 2560 ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น 1,200 เหตุการณ์ เป็นคดี จำนวน 289 เหตุการณ์ และไม่เป็นคดี จำนวน 911 เหตุการณ์

2.3 ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560 มีการให้ความช่วยเหลือจำนวนทั้งสิ้น 1,861 ความช่วยเหลือ ในจำนวนนี้ จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุดคือ จำนวน 544 ราย รองลงมาคือสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง จำนวน 481 ราย และการให้ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ จำนวน 301 ราย เช่น การไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 รวมทั้งจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน 250 ราย

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวและข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2561 สำหรับข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ การสร้างความตระหนักให้สังคมในเรื่องความรุนแรงในครอบครัว การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพครอบครัว การพัฒนากลไก มาตรการกฎหมาย การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การทำงาน และการพัฒนากระบวนการสื่อสารสังคม เพื่อลดความรุนแรง โดยข้อเสนอจากมาตรการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันครอบครัวจากความรุนแรง โดยการสร้างความตระหนัก เข้าใจเข้าถึงสิทธิของประชาชน การรณรงค์ปรับเจตคติของสังคมและครอบครัว และการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน การดำเนินงานคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พม. ได้ดำเนินการ ทั้งการเสริมสร้างศักยภาพกลไกตามกฎหมาย และการเสริมพลัง พม. ได้ดำเนินการทางสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้ความช่วยเหลือเสริมสร้างให้ครอบครัวเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

รายงานข้อมูลสถานการณ์

ด้านความรุนแรงในครอบครัว

สำหรับการรายงานตามมาตรา 17

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ

ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ประจำปี 2560

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

- 1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
- 2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
- 3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
- 4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว ได้จัดทำรายงาน เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้วรวม 8 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2551 - 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 และ 2559 ตามลำดับ สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นฉบับที่ 9 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560 ซึ่งรวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2560 ได้แก่

- ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ ซึ่งรวบรวมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

- ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งรวบรวมจากศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

- ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

ส่วนที่ 3 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

ส่วนที่ 1

รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2560 จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีระยะเวลาการเก็บข้อมูลแตกต่างกัน บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (ตุลาคม 2559 – กันยายน 2560) และบางหน่วยงานจัดเก็บเป็นรายปี (มกราคม – ธันวาคม 2560) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- 4) ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ
- 5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300
- 6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 7) งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลรามาธิบดี
- 8) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
- 9) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ
- 10) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล
- 11) ศูนย์บริการปรึกษา สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
- 12) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ
- 13) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์)
- 14) มูลนิธิเพื่อนหญิง
- 15) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- 16) มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย
- 17) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

1) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติเด็กและสตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงและเข้ารับบริการศูนย์พึ่งได้ตามโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 622 แห่ง ในช่วงเดือนตุลาคม 2559 - กันยายน 2560 (ข้อมูล ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ปี	จำนวน โรงพยาบาล (ราย)	เด็กที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนสตรีที่ ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนเด็กและ สตรี (ราย)	จำนวนเฉลี่ย การถูกทำร้าย (ราย/วัน)
2550	250	9,598	9,469	19,067	52
2551	582	13,036	13,595	26,631	73
2552	617	12,359	11,140	23,499	64
2553	750	13,190	12,554	25,744	70

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข (ต่อ)

ปี	จำนวนโรงพยาบาล (ราย)	เด็กที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย)	จำนวนเด็กและสตรี (ราย)	จำนวนเฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
2554	578	11,491	11,074	22,565	62
2555	507	9,703	10,869	20,572	56
2556	631	19,229	12,637	31,866	87
2557*	426	6,333	7,666	13,999	38
2558	523	10,712	13,265	23,977	66

- หมายเหตุ : 1. * เนื่องจากในปีงบประมาณ 2557 มีการใช้โปรแกรม OSCC Application ควบคุม ทำให้สถิติในปีงบประมาณ 2557 มีความเคลื่อนไหวและมีจำนวนตัวเลขต่ำกว่าปกติ*
2. ปัจจุบันมีการขยายบริการศูนย์พึ่งได้ให้ครอบคลุมโรงพยาบาลทุกแห่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 896 แห่ง (โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.)/โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) = 116 แห่ง และ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) = 780 แห่ง)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ปี	จำนวนโรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079	18,919	20	20,018	55
2560	622	1,301	19,910	7	21,218	58

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560

จากตารางที่ 1 - 2 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ เนื่องจากปีงบประมาณ 2559 มีการปรับปรุงโปรแกรมระบบรายงานเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงให้ครอบคลุมกลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ กลุ่มเพศหญิง กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศทางเลือก และได้เปลี่ยนชื่อระบบรายงานจากเดิมเป็น “ระบบรายงานการช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงและผู้ที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์” โดยเปิดให้บันทึกข้อมูลเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2559 ซึ่งในปี 2560 มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 21,218 ราย หรือ 58 ราย/วัน ในจำนวนนี้ผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 19,910 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.84 รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 1,301 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.13 และเพศทางเลือก จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.03

ข้อมูลสัญชาติผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้จำนวน 21,218 ราย มีสัญชาติไทยจำนวน 20,805 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.05 และเป็นต่างชาติ/ต่างด้าว จำนวน 413 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.95

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ระดับอายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	อันดับ
ไม่เกิน 6 ปี	873	4.11	6
6 ปี - ไม่เกิน 10 ปี	694	3.27	8
10 ปี - ไม่เกิน 15 ปี	4,322	20.37	2

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข (ต่อ)

ระดับอายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	อันดับ
15 ปี – ไม่เกิน 18 ปี	3,080	14.51	3
18 ปี – ไม่เกิน 25 ปี	2,796	13.17	4
25 ปี – ไม่เกิน 45 ปี	6,204	29.24	1
45 ปี – ไม่เกิน 60 ปี	2,475	11.66	5
60 ปี ขึ้นไป	774	7.10	7
รวม	21,218	100.00	

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามระดับอายุที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 21,218 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า อายุ 25 ปี – ไม่เกิน 45 ปี ถูกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 6,204 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.24 รองลงมา คือ ระดับอายุ 10 ปี – ไม่เกิน 15 ปี จำนวน 4,322 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.37 และระดับอายุ 15 ปี – ไม่เกิน 18 ปี จำนวน 3,080 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.51

ทั้งนี้ มีจำนวนเด็กถูกระทำ ความรุนแรง (0 - ไม่เกิน 18 ปี) จำนวน 8,969 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.27 จำนวนรวม 21,218 ราย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำ ความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ประเภทของการกระทำ ความรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทางร่างกาย	12,061	56.84
ทางเพศ	7,699	36.29
- โดยสมัครใจ		
• เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี	1,995	
• บุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์	1,349	
- โดยไม่สมัครใจ		
• กระทำชำเรา	3,339	
• กระทำอนาจาร	765	
- อื่นๆ (เช่น สงสัยว่าถูกระทำชำเรา)	251	
ทางจิตใจ	1,089	5.13
การละเลยทอดทิ้ง	293	1.38
การล่อลวง/บังคับแสวงหาผลประโยชน์	76	0.36
รวม	21,218	100.00

หมายเหตุ : การพัฒนาฐานข้อมูลตั้งแต่ปี 2545 – 2547 แบ่งประเภทความรุนแรงต่อเด็กและสตรีออกเป็น 4 ประเภท คือ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ เพศ และด้านสังคม ต่อมาในปี 2548 เปลี่ยนด้านสังคมเป็นการถูกละเลยทอดทิ้ง และได้เพิ่มความรุนแรงเป็น 5 ประเภท ในปี 2551 โดยเพิ่ม การล่อลวงบังคับแสวงหาผลประโยชน์

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ถูกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำ ความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ รายละเอียดดังนี้

1. ถูกกระทำทางร่างกายจำนวน 12,061 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.84
2. ถูกกระทำทางเพศ จำนวน 7,699 ราย (ใน 1 การกระทำ ความรุนแรงมีมากกว่า 1 ประเภท) คิดเป็นร้อยละ 36.29 ซึ่งถูกกระทำทางเพศ ดังนี้
 - โดยสมัครใจ จำนวน 3,344 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1,995 ราย และบุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไปแต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ จำนวน 1,349 ราย
 - โดยไม่สมัครใจ จำนวน 4,104 ราย ในจำนวนนี้ ถูกกระทำชำเรา จำนวน 3,339 ราย และ ถูกกระทำอนาจาร จำนวน 765 ราย
 - และอื่น ๆ (เช่น สงสัยว่าถูกกระทำชำเรา, ญาติสงสัย) จำนวน 251 ราย
3. ถูกกระทำ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 1,089 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.13
4. ถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.38
5. ถูกล่อลวง/บังคับแสวงหาผลประโยชน์ จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.36

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้มารับบริการจำแนกตามประเภทผู้กระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ลำดับ	ประเภทผู้กระทำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1	พ่อ	585	2.74
2	แม่	328	1.54
3	พี่น้อง	431	2.02
4	ญาติ	803	3.76
5	พ่อบุญธรรม	23	0.11
6	แม่บุญธรรม	5	0.02
7	พ่อเลี้ยง	281	1.32
8	แม่เลี้ยง	24	0.11
9	ลูกสาว/ลูกชาย/ลูกเลี้ยง	390	1.83
10	ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ	70	0.34
11	สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก	6,127	28.71
12	แฟน	5,811	27.23
13	เพื่อน	1,240	5.81
14	เพื่อนร่วมงาน	210	0.98
15	เพื่อนบ้าน	1,023	4.79
16	ครู	157	0.74
17	นายจ้าง	54	0.25
18	ลูกจ้าง	15	0.07
19	พระ/นักบวช	45	0.21
20	คนไม่รู้จักรัก/คนแปลกหน้า	1,410	6.61
21	อื่น ๆ (คนรู้จักทาง Facebook, แฟนเก่า, เพื่อนของญาติ)	2,306	10.81
รวม		21,338	100.00

หมายเหตุ : ใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำความรุนแรงมากกว่า 1 คน

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560

จากข้อมูลตารางที่ 5 จำแนกเฉพาะผู้กระทำที่เป็นบุคคลในครอบครัว พบว่า ในลำดับ 1 – 11 จะมีผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 9,067 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.79 จากผู้กระทำ ความรุนแรงทั้งหมด 21,338 ราย ข้อมูลจำนวนผู้กระทำ ความรุนแรงจำแนกตามประเภทผู้กระทำ ความรุนแรง จำนวน 21,338 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์ความรุนแรงมีผู้กระทำ ความรุนแรงมากกว่า 1 คน พบว่า สามี/ภรรยา/คู่เพศทางเลือก กระทำ ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 6,127 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.71 รองลงมา คือ แฟน จำนวน 5,811 ราย คิดเป็น ร้อยละ 27.23 อื่น ๆ จำนวน 2,306 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.81 คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า จำนวน 1,410 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.61 เพื่อน จำนวน 1,240 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.81 และเพื่อนบ้าน จำนวน 1,023 ราย คิดเป็น ร้อยละ 4.79

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ปัจจัยกระตุ้น	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สาร/สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก)	9,033	23.85
สัมพันธภาพในครอบครัว	13,849	36.56
สภาพแวดล้อม	9,403	24.82
ปัญหาเศรษฐกิจ	1,949	5.14
ปัญหาสุขภาพกาย	210	0.55
ปัญหาสุขภาพจิต	2,388	6.30
อื่น ๆ	1,051	2.78
รวม	37,883	100.00

- หมายเหตุ :**
- ใน 1 เหตุการณ์การกระทำ ความรุนแรงมีปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย
 - ได้มีการปรับปรุงโปรแกรมฐานข้อมูลในปี 2551 และในปี 2552 ได้ปรับคำนิยามและจัดกลุ่มผู้กระทำ ความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสาเหตุ/ปัจจัย ของการกระทำ ความรุนแรงเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม ได้แก่
 1. การใช้สาร/สิ่งกระตุ้น เช่น การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด และสื่อลามก เป็นต้น
 2. สัมพันธภาพในครอบครัว เช่น การนอกใจ ทะเลาะ หึงหวง เป็นต้น
 3. สภาพแวดล้อม เช่น ความใกล้ชิด โอกาสเอื้ออำนวย เป็นต้น
 4. ปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาความยากจน การว่างงาน เป็นต้น
 5. ปัญหาสุขภาพกาย เช่น การเจ็บป่วยเรื้อรัง ความพิการทางด้านร่างกาย เป็นต้น
 6. ปัญหาสุขภาพจิต เช่น ความเครียด การเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช เป็นต้น
 7. อื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยความสมัครใจของวัยรุ่น (พ่อแม่ต้องการแจ้งความ จึงส่งเด็กมาตรวจร่างกาย) เป็นต้น

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2560

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงจำแนกตามปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ความรุนแรง ที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 37,883 ราย ซึ่งใน 1 เหตุการณ์การกระทำ ความรุนแรง มีปัจจัยกระตุ้น ให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงมากกว่า 1 ปัจจัย พบว่า สาเหตุของความรุนแรงเกิดจากสัมพันธภาพ ในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 13,849 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.56 รองลงมา คือ สภาพแวดล้อม จำนวน 9,403 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.82 และสาร/สิ่งกระตุ้น (สุรา/สารเสพติด/สื่อลามก) จำนวน 9,033 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.85

2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงช่วงอายุผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	1	0	1	46	76	122
ระหว่างอายุ 5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี	58	26	84	52	197	249
ระหว่างอายุ 18 – 30 ปี	343	68	411	10	467	477
ระหว่างอายุ 31 – 40 ปี	275	46	321	0	254	254
ระหว่างอายุ 41 – 50 ปี	166	25	191	0	127	127
ระหว่างอายุ 61 – 60 ปี	59	3	62	0	82	82
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	14	0	14	0	31	31
ไม่ระบุอายุ	236	22	258	0	0	0
รวม	1,152	190	1,342	108	1,234	1,342

จากข้อมูลในตารางที่ 7 แสดงช่วงอายุผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในปี 2560 ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนรวม 1,342 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับช่วงอายุที่ถูกกระทำมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 467 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.80 รองลงมาคือเพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.93 และเพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 8 แสดงลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้รับบริการ (ราย)	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกาย	1,029	1,033	81.27
กระทำชำเรา	18	18	1.42
อนาจาร	16	14	1.10
ล่อลวง	13	13	1.02
ข่มขืน	66	66	5.19
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	27	27	2.12
ตุลา/ตุลุก	2	2	0.16
ละเลยทอดทิ้ง	67	67	5.27
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	29	29	2.28
อื่น ๆ	2	2	0.16
รวม	1,269	1,271	100.00

จากข้อมูลในตารางที่ 8 แสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการในลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร สำหรับลักษณะความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำร้ายร่างกายจำนวน 1,033 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.27 รองลงมา คือ การทะเลาะทอดทิ้ง จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.27 และการข่มขืน จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.19 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 9 แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก และสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ประเภทความรุนแรง	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ทางร่างกาย	955	178	1,133	93	1038	1,131
ทางจิตใจ	133	12	145	21	160	181
ทางเพศ	71	0	71	3	74	77
รวม	1,159	190	1,349	117	1,272	1,389

ตารางที่ 9 แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับจำนวนความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 1,131 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.43 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.03 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.54 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง (หนึ่งเรื่องอาจมีหลายสาเหตุ)

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ
ยาเสพติด	95	6.00
สุราเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	352	22.26
การพนัน	20	1.27
หึงหวง/นอกใจ	394	24.92
บันดาลโทสะ	380	24.04
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	102	6.45
บุหรี	0	0.00
ปัญหาครอบครัว	30	1.90
ถูกล่อลวง	6	0.38
ทะเลาะวิวาท	116	7.34
ไม่ทราบสาเหตุ	86	5.44
รวม	1,581	100.00

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ซึ่งหนึ่งเรื่องอาจมีหลายสาเหตุ สำหรับสาเหตุความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การหึงหวง/นอกใจ จำนวน 394 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.92 รองลงมา คือ การบันดาลโทสะ จำนวน 380 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.04 และสุราเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 352 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.26

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามการดำเนินงานช่วยเหลือคุ้มครอง

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	7	0.23
เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	199	6.66
ส่งเข้ารับการฝึกอาชีพ/ให้การศึกษา	5	0.17
ให้คำปรึกษา/แนะนำ	1,334	44.59
สงเคราะห์ครอบครัว	8	0.26
คุ้มครองสวัสดิภาพ	461	15.41
เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	238	7.95
รักษาพยาบาล/บำบัดรักษา	514	17.18
แจ้งสิทธิตามพ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	30	1.00
จัดที่พักชั่วคราว	9	0.30
จัดให้ผู้ถูกระทำ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	187	6.25
รวม	2,992	100.00

ข้อมูลในตารางที่ 11 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่จำแนกตามการดำเนินงานช่วยเหลือคุ้มครองของโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร อันดับแรก การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 1,334 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.59 รองลงมา การรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 514 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.18 และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 461 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.41

ข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร โดยมีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวน 1,248 ราย เป็นคดี จำนวน 511 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.95 และไม่เป็นคดี จำนวน 737 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.05 โดยอยู่ในกระบวนการดำเนินคดีชั้นตอนตำรวจ จำนวน 280 คดี และติดสินลงโทษ จำนวน 71 คดี

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวน	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกระทำ	เหตุการณ์	
สามี	ภรรยา	596	44.41
ภรรยา	สามี	81	6.04
บิดา/มารดา	บุตร	54	4.02
บุตร	มารดา	33	2.46
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	19	1.42
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	5	0.37
ญาติ	ญาติ	44	3.27
พี่	น้อง	18	1.34
น้อง	พี่	17	1.27

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว (ต่อ)

ความสัมพันธ์		จำนวน เหตุการณ์	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	หลาน	8	0.60
หลาน	ปู่/ย่า/ตา/ยาย	8	0.60
เพื่อน/คนรู้จัก	เพื่อน/คนรู้จัก	290	21.61
คนแปลกหน้า	คนแปลกหน้า	32	2.38
สามี/ภรรยา	ภรรยา/สามี	8	0.60
แฟนผู้ชาย	แฟนผู้หญิง	129	9.61
รวม		1,342	100.00

ข้อมูลในตารางที่ 12 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง ที่จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง ซึ่งคู่ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่มีการกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด คือ คู่สามี-ภรรยา จำนวน 596 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.41 รองลงมา คือ คู่เพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 290 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.61 และคู่แฟน จำนวน 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.61

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
บ้านตนเอง	533	39.72
บ้านผู้อื่น	150	11.18
สถานที่ทำงาน	62	4.62
หอพัก	296	22.06
ถนนหรือทางหลวง	98	7.30
นา/ไร่/สวน	0	0.00
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	6	0.45
ที่สาธารณะ	44	3.28
โรงแรม	3	0.22
สถานที่/โรงเรียน	36	2.68
ห้างสรรพสินค้า	22	1.64
ร้านอาหาร	19	1.42
สถานที่รับเลี้ยงเด็ก	1	0.07
อื่นๆ	12	0.89
บ้านผู้กระทำ	2	0.15
ไม่ทราบสถานที่	1	0.07
แคมป์ที่พักคนงาน	35	2.61
สถานบันเทิง	2	0.15
อื่น ๆ	20	1.49
รวม	1,342	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 13 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ ซึ่งเกิดความรุนแรงมากที่สุด อันดับแรก บ้านตนเอง จำนวน 533 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 39.72 รองลงมา หอพัก จำนวน 296 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.06 และบ้านผู้อื่น จำนวน 150 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.18

3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์บริการสาธารณสุข ที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในช่วงวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560 ดังนี้

ตารางที่ 14 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้รับบริการ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	7	41.19	7
อนาจาร	1	5.88	1
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	1	5.88	1
ดูต่ำ/ดูถูก	1	5.88	1
ถูกละเลยทอดทิ้ง	6	35.29	6
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	1	5.88	1
รวม	17	100.00	17

ข้อมูลจากตารางที่ 14 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่จัดเก็บข้อมูล โดยศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำความรุนแรงจำนวน 17 ราย โดยลักษณะความรุนแรงที่พบสูงสุดคือกรณีทำร้ายร่างกาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.19 รองลงมาถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.29 ตามลำดับ

การให้ความช่วยเหลือผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมา การรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 และการจัดหาที่พักชั่วคราว จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

4) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โรงพยาบาลตำรวจได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการ โรงพยาบาลตำรวจ ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 (เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูตร รพ.ตำรวจ (ผู้ป่วยบางส่วนมาตรวจที่ห้องฉุกเฉิน แต่ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ) ดังนี้

- ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 114 ราย (เฉพาะผู้ป่วยที่มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้/ชั้นสูตร รพ.ตำรวจ ผู้ป่วยบางส่วนมาตรวจที่ห้องฉุกเฉิน แต่ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ต่อ) พบว่า สามีทำร้ายภรรยามากที่สุด จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.32 รองลงมาคือ บิดา/มารดากับบุตรจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.89 และบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงกับบุตรเลี้ยง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26 ซึ่งเป็นการทำร้ายร่างกาย จำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

- ข้อมูลช่วงอายุของบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจาก โรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 114 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า บุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำมากที่สุดอยู่ในช่วง อายุ 18 – 30 ปี จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.69 รองลงมา คืออยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 34 ราย

คิดเป็นร้อยละ 29.81 และช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.78 ของจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำรุนแรงทั้งหมด

ส่วนข้อมูลสถานที่เกิดเหตุการณ์กระทำรุนแรงในครอบครัวจำนวน 114 รายพบว่า สถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด เกิดเหตุในบ้านตนเอง จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.11 รองลงมาคือ ที่สาธารณะ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.14 และบนถนนหรือทางหลวง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.75 ของจำนวนสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุการณ์กระทำรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด ส่วนวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การสงเคราะห์ครอบครัว จำนวน 12,847 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.43 รองลงมา ได้แก่ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 4,758 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.49 และเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 1,215 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.60 ของการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำรุนแรงทั้งหมด

5) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคมในระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560 ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัว จำนวน 2,870 ราย โดยเป็น **ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 1,850 ราย** และความรุนแรงนอกครอบครัว จำนวน 1,020 ราย รายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลจำนวนสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวโดยมีผู้ถูกกระทำที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 1,850 ราย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) สตรี จำนวน 854 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.16 โดยประเภทการกระทำรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 845 ราย รองลงมา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 8 ราย และถูกลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 1 ราย

2) เด็กและเยาวชน จำนวน 819 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.27 มากที่สุด คือ การถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 499 ราย รองลงมา คือ ล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 173 ราย ทารกถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ จำนวน 95 ราย และการถูกลวนลาม การกระทำอนาจาร จำนวน 32 ราย

3) ผู้สูงอายุ จำนวน 149 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.05 มากที่สุด คือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 148 ราย และถูกล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 1 ราย และ

4) ผู้พิการ จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.51 มากที่สุด คือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 24 ราย และถูกล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 4 ราย ตามลำดับ

ข้อมูลแสดงช่วงอายุของผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 1,850 คน โดยช่วงอายุที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ **ช่วงอายุ 25 – 59 ปี** จำนวน 871 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.08 **ช่วงอายุ 0 – 24 ปี** จำนวน 828 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.76 และ**ช่วงอายุ 60 ปี** ขึ้นไป จำนวน 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.16 โดยระหว่างปี 2560 - 2561 อยู่ระหว่างการปรับปรุงระบบสารสนเทศของศูนย์ช่วยเหลือสังคม

ข้อมูลจำนวนสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ซึ่งถูกกระทำรุนแรงนอกครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม จำนวน 1,020 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) สตรี จำนวน 215 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.07 ซึ่งถูกกระทำรุนแรงมากที่สุด คือ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 90 ราย รองลงมา คือ ล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 53 ราย และถูกลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 42 ราย และเบาะแสค้ำมนุษย์จำนวน 30 ราย

2) เด็กและเยาวชน จำนวน 732 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.77 จำนวนมากที่สุด คือ การถูกล้วงละเมิดทางเพศจำนวน 324 ราย รองลงมา คือ ถูกทำร้ายร่างกายจำนวน 229 ราย เบาะแสค้ำมนุษย์ จำนวน 85 ราย ถูกลวนลาม กระทำอนาจาร จำนวน 81 ราย และการค้าประเวณี จำนวน 13 ราย

3) ผู้สูงอายุ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 6.18 ผู้สูงอายุถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด จำนวน 51 ราย รองลงมา ถูกล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 12 ราย

4) ผู้พิการ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.98 ถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด จำนวน 6 ราย ถูกล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 3 ราย และถูกกระทำอนาจาร จำนวน 1 ราย

6) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์โดยกองคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการจากบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560 ดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ ที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-	-	-
5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี	-	-	-	397	1,845	2,242
18 – 30 ปี	-	-	-	168	348	516
31 – 40 ปี	-	-	-	-	-	-
41 – 50 ปี	-	-	-	-	-	-
51 – 60 ปี	-	-	-	-	-	-
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	565	2,193	2,758

ข้อมูลจากตารางที่ 15 แสดงผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัวทั่วประเทศ จำแนกตามช่วงอายุและเพศ จำนวนทั้งสิ้น 2,758 ราย พบว่า ช่วงอายุผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 2,242 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.29 โดยแบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 397 ราย และเพศหญิง จำนวน 1,845 ราย และช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 516 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.71 โดยแบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 168 ราย และเพศหญิง จำนวน 348 ราย

ข้อมูลผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว มาจากการล้วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ การกระทำชำเรา อนาจาร ล่อลวง และการข่มขืน จำนวน 2,282 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.70 รองลงมา คือการทำร้ายร่างกาย จำนวน 765 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.03 และการประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.27

ตารางที่ 16 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงที่เข้ารับบริการบ้านพักเด็กและครอบครัว

ประเภทปัญหาความรุนแรง	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ร่างกาย	266	502	768	51.96
จิตใจ	24	49	73	4.94
เพศ	272	365	637	43.10
รวม	562	916	1,478	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 16 แสดงประเภทความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับจำนวนความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 768 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.96 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 637 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.10 และความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.94 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทั้งหมด ส่วนสาเหตุ/ปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากปัจจัยยาเสพติดจำนวน 2,455 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองที่เข้ารับบริการจากบ้านพักเด็กและครอบครัว

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	723	18.98
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	1,073	28.17
- สงเคราะห์ครอบครัว	259	6.80
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	1,011	26.54
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	530	13.92
- จัดหาที่พักชั่วคราว	213	5.59
รวม	3,809	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 24 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการอันดับแรก ได้แก่ การให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 1,073 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.17 รองลงมา การคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 1,011 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.54 และการเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 723 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.98 ของการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

7) งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลรามาริบัติ

งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลรามาริบัติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก อายุต่ำกว่า 18 ปี ในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560 ดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)	ร้อยละ	ผู้ถูกระทำ (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	9	37.50	-	-
5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี	15	62.50	-	-
18 – 30 ปี	-	-	9	37.50
31 – 40 ปี	-	-	6	25.00
41 – 50 ปี	-	-	6	25.00
51 – 60 ปี	-	-	2	8.33
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	-	-	1	4.17
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-
รวม	24	100.00	24	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 18 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามช่วงอายุและเพศ ช่วงอายุผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวนละ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 ของผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวตามลำดับ

ข้อมูลแสดงลักษณะความรุนแรงต่อเด็ก ในฐานะผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 24 ราย โดยถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.66 รองมา การละเลยทอดทิ้ง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 และการล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 ของจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและเด็กซึ่งเป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บิดา	9	37.50
มารดา	8	33.34
ตาเลี้ยง	3	12.50
บิดาเลี้ยง	2	8.33
มารดาเลี้ยง	2	8.33
รวม	24	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและเด็กซึ่งเป็นผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวโดยผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุดต่อเด็กมากที่สุด เป็นบิดา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาเป็น มารดา จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.34 และตาเลี้ยง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า บิดา-มารดาเป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กมากที่สุดกว่าร้อยละ 70.84

8) สภาคมาวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

สภาคมาวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ฯ ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 รายละเอียดดังนี้

จากข้อมูลช่วงอายุและเพศของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว พบว่าเพศชายเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุดจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 โดยช่วงอายุ 51 – 60 ปี เป็นผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมา ช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.75 และช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.25 ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 160 ราย เป็นเพศชาย ช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.87 และเพศหญิง จำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.13 โดยช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี เป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.50 รองลงมา ช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

การให้ความช่วยเหลือกรณีความรุนแรงในครอบครัว ทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จำนวน 80 ราย ประเภทปัญหาความรุนแรงที่มีจำนวนมากที่สุด ได้แก่ จิตใจ จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.00 และความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.00 ของการให้ความช่วยเหลือความรุนแรงทั้งหมด

ส่วนข้อมูลสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ได้แก่ ความเครียดทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุมากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือ บันดาลโทษะ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.50 และยาเสพติด จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.50 ตามลำดับ

ข้อมูลจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยจำนวน 592 ราย จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองมากที่สุด เป็นการให้คำปรึกษาแนะนำ จำนวน 272 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.94 รองลงมาเป็น การเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง จำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.03 และเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.03 ของจำนวนการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ส่วนสถานที่เกิดเหตุ นั้น จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ พบว่า เกิดขึ้นที่บ้านตนเอง จำนวน 80 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 100

9) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2560 ดังนี้

ข้อมูลช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย เพศชายเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 45 ราย โดยในช่วงอายุ 41 – 50 ปี กระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.31 รองลงมา ช่วงอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.28 และช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.24 และเพศหญิงเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว อยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.16 ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 108 ราย เป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.63 โดยอยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.77 และในช่วงอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 และเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.37 โดยอยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี เป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.41 และช่วงอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.81 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 20 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้ที่ได้รับบริการ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	43	27.38	14
กระทำชำเรา	2	1.28	-
อนาจาร	6	3.82	-
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	37	23.56	3
ดูดำ / ดูถูก	42	26.76	17
ละเลย/ทอดทิ้ง	25	15.92	20
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	2	1.28	3
รวมทั้งสิ้น	157	100.00	57

ข้อมูลจากตารางที่ 20 แสดงการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว เหตุการณ์ที่ช่วยเหลือมากที่สุด คือ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 43 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 27.38 มีจำนวนผู้ที่ได้รับบริการ 14 ราย รองลงมา การดูดำดูถูก จำนวน 42 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 26.76 มีจำนวนผู้ที่ได้รับบริการ 17 ราย และการประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 37 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.57 มีจำนวนผู้ที่ได้รับบริการ 3 ราย ที่มีจำนวนผู้ที่ได้รับบริการตามลักษณะความรุนแรง จำนวน 57 ราย ของการช่วยเหลือทั้งหมด

ส่วนข้อมูลประเภทการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่ได้มีการให้ความช่วยเหลือมีจำนวนทั้งสิ้น 157 ราย มากที่สุด ได้แก่ การกระทำความรุนแรงต่อจิตใจ จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.24 รองลงมา คือ การกระทำความรุนแรงต่อร่างกาย จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.66 และการกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.10

ข้อมูลสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 157 ราย โดยจำนวนสาเหตุ/ปัจจัยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ การหึงหวง/นอกใจ จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.34 รองลงมา คือ ความเครียดทางเศรษฐกิจ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.38 และสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.55 และสาเหตุอื่น จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.73 ของสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ส่วนในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองได้มีการให้คำปรึกษา/แนะนำ จำนวน 15 ราย และการแจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวน 2 ราย

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	87	55.41
ภรรยา	สามี	4	2.55
บิดา / มารดา	บุตร	13	8.28
บุตร	บิดา / มารดา	2	1.28

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย (ต่อ)

ความสัมพันธ์		จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
ญาติ	ญาติ	6	3.82
พี่	น้อง	1	0.64
น้อง	พี่	1	0.64
อื่นๆ	อื่นๆ	43	27.38
รวมทั้งสิ้น		157	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 21 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นความรุนแรงมากที่สุด คือ สามีกะทำความรุนแรงต่อภรรยา จำนวน 87 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 55.41 รองลงมา คือ บิดา/มารดากระทำต่อบุตร จำนวน 13 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.28 และญาติกระทำต่อญาติ จำนวน 6 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.82 รวมถึงความสัมพันธ์อื่น ๆ จำนวน 43 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 27.38

ข้อมูลสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 157 เหตุการณ์ โดยพบว่า สถานที่เกิดเหตุมากที่สุด คือ บ้านตนเอง จำนวน 82 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 52.23 รองลงมา คือ สถานที่ทำงาน จำนวน 38 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 24.20 หอพัก จำนวน 25 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.92 และโรงแรม จำนวน 10 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.37

10) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ได้รายงานข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560 ซึ่งรวบรวมจากแบบบันทึกการให้บริการให้คำปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	-	1	1
5 ปี - ต่ำกว่า 18 ปี	1	-	1	-	1	1
18 - 30 ปี	-	-	-	7	8	15
31 - 40 ปี	-	-	-	6	9	15
41 - 50 ปี	1	-	1	-	6	6
51 - 60 ปี	1	-	1	-	1	1
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	-	-	-	-	2	2
ไม่ระบุอายุ	2	-	2	1	-	-
รวม	5	-	5	14	28	42
รวมทั้งสิ้น 43 กรณี						

หมายเหตุ บางคนไม่มีคูกรณีเนื่องจากแม่ปรึกษาถูกตีตายเสพติด หรือปรึกษาเรื่องมรดก ททรัพย์ในครอบครัว ปัญหาการทะเลาะวิวาท

ข้อมูลจากตารางที่ 22 แสดงจำนวนช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพศชายเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยเพศชายในแต่ละช่วงอายุ ได้แก่ ช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี ช่วงอายุ 41 – 50 ปี และช่วงอายุ 51 – 60 ปี ช่วงอายุละ 1 ราย

ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 42 ราย เป็นเพศชาย จำนวนทั้งสิ้น 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 โดยอยู่ในช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.28 และเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 โดยอยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี เป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.05 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.28 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ส่วนข้อมูลประเภทความรุนแรง จำนวนทั้งสิ้น 81 ราย จำนวนมากที่สุด ได้แก่ ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 39 ราย โดยผู้ถูกกระทำความรุนแรงเป็นเพศชาย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.28 และเพศหญิง จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.86 รองลงมา ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 32 ราย โดยผู้ถูกกระทำความรุนแรงเป็นเพศชาย จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.81 เพศหญิง จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.69 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 10 ราย โดยผู้ถูกกระทำความรุนแรงเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 12.34 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ยาเสพติด	5	8.20
สุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	19	31.15
การพนัน	1	1.64
หึงหวง/นอกใจ	10	16.39
บันดาลโทสะ	4	6.56
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	3	4.92
บุหรี	1	1.64
อื่นๆ	18	29.50
รวมทั้งสิ้น 61 ราย		

ข้อมูลจากตารางที่ 23 สาเหตุ/ปัจจัยที่ทำให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.15 รองลงมา ปัจจัยหึงหวง/นอกใจ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.39 และปัจจัยยาเสพติด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.20 และปัจจัยอื่น ๆ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.50 ของปัจจัยความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	29	39.74	โรงพยาบาลตำรวจ
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	7	9.59	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	15	20.55	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	6	8.22	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	2	2.74	
- แจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	7	9.59	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	1	1.37	
- จัดให้ผู้ถูกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	3	4.10	
อื่นๆ ...พาไปแจ้งความ....	3	4.10	
รวมทั้งสิ้น	73 ราย	100.00	

ข้อมูลจากตารางที่ 24 การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุดคือการเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.74 การคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.55 และการเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริงกับแจ้งสิทธิตาม พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 เท่ากันคือ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.59

ข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 43 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้ ความรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นคดี จำนวน 15 เหตุการณ์ เป็นคดี จำนวน 10 เหตุการณ์ และอยู่ในกระบวนการดำเนินคดี 18 เหตุการณ์ โดยอยู่ในขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 13 คดี ขั้นตอนของอัยการ จำนวน 3 คดี และในขั้นตอนของศาลยุติธรรม จำนวน 2 คดี

ข้อมูลสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวรวมทั้งสิ้น 82 ราย สถานที่เกิดเหตุมากที่สุดคือ บ้านตนเอง จำนวน 19 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.17 รองลงมา คือ สี่โซเซียง จำนวน 13 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.82 หอพัก จำนวน 7 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.54 ส่วนสถานที่ทำงาน และที่สาธารณะ สถานที่ละ 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.22

11) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 รายละเอียด ดังนี้

**ตารางที่ 25 แสดงข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) ของสำนักสวัสดิการสงเคราะห์
แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2560**

ลักษณะ ปัญหา	เดือน												รวม ปัญหา
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
1. สวัสดิการสังคม	4	3	4	4	2	5	3	6	5	2	4	6	48
2. กฎหมาย	1	-	4	-	-	1	1	2	1	-	1	1	12
3. ครอบครัว	-	3	-	1	-	-	2	-	-	-	1	-	7
4. สุขภาพกาย	1	1	2	2	1	1	-	1	1	1	-	-	11
5. สุขภาพจิต	-	-	-	-	1	1	-	-	3	-	3	-	8
6. ความพิการ	1	-	3	-	-	-	-	2	-	-	-	-	6
7. การประกอบอาชีพ	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	3
8. การศึกษา	1	-	4	1	3	1	1	2	3	1	1	-	18
9. หนี้สิน	2	-	-	1	-	-	1	2	1	1	-	3	11
10. ยาเสพติด	1	3	1	1	2	3	1	1	1	1	1	1	17
11. ผู้สูงอายุ	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	2
12. ทั่วไป	3	1	2	1	2	1	1	1	1	1	1	1	16
รวม	14	11	20	14	11	13	10	17	17	7	12	13	159

หมายเหตุ : * ลักษณะปัญหาสวัสดิการสังคม เงินสงเคราะห์ครอบครัวเพื่อเป็นค่าครองชีพ ต้องการทำอาชีพเสริมหารายได้ ต้องการทุนประกอบอาชีพ ต้องการหางานทำ สิทธิในการรักษาของผู้ป่วยโรคไต ไม่สามารถมีบุตรได้ต้องการรับบุตรบุญธรรม ไม่มีบัตรประชาชน ขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล

จากตารางที่ 25 แสดงจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี 2560 จำแนกตามประเภทปัญหา จำนวนทั้งสิ้น 159 ราย ปัญหาของผู้รับบริการปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาสวัสดิการสังคม จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.19 รองลงมา คือ ปัญหาการศึกษา จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.32 และปัญหา ยาเสพติด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.70

12) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตมาตุ

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรง ในปี 2560 มีรายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว เป็นเพศชาย เป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 โดยเพศชาย ในช่วงอายุ 18 – 30 ปีจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.22 ช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.44 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.78 ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 46 ราย เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเพศหญิงในช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.30 ช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.61 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.69 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 26 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

ลักษณะความรุนแรง	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ	จำนวนผู้ที่ได้รับบริการ (ราย)
ทำร้ายร่างกาย	30	18.87	30
อนาจาร	1	0.63	1
ข่มขืน	3	1.88	3
ประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก	41	25.79	-
ดุด่า / ดุถูก	38	23.90	-
การละเลย/ทอดทิ้ง	1	0.63	12
อื่นๆ	45	28.30	-
รวมทั้งสิ้น	159	100.00	46

หมายเหตุจำนวนผู้ใช้บริการแต่ละรายถูกกระทำความรุนแรงหลายรูปแบบในเวลาเดียวกัน เช่น ถูกทำร้ายร่างกาย ต่ำทอและบังคับขู่เข็ญ ฯลฯ

ข้อมูลจากตารางที่ 26 แสดงการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว เหตุการณ์ความรุนแรงที่พบสูงสุด คือ การประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 41 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 25.79 รองลงมา การดุด่าดุถูก จำนวน 38 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.89 และการทำร้ายร่างกาย จำนวน 30 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.87 ของจำนวนการช่วยเหลือทั้งหมด

ตารางที่ 27 แสดงการให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

ประเภทปัญหาความรุนแรง	ผู้กระทำ (ราย)		ผู้ถูกกระทำ (ราย)	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ร่างกาย	30	-	-	30
จิตใจ	11	-	-	12
เพศ	4	-	-	4
รวม	45	-	-	46

ข้อมูลจากตารางที่ 27 แสดงข้อมูลจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรง จำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง จำนวน 46 คน ตามประเภทความรุนแรงที่มากที่สุด ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.21 รองลงมา ความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.09 และความรุนแรงทางเพศ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.70 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ยาเสพติด	15	9.49
สุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	30	18.98
การพนัน	6	3.80
หึงหวง/นอกใจ	7	4.43

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บันดาลโทสะ	24	15.19
ความเครียดทางเศรษฐกิจ	18	11.40
บุหรี	17	10.76
อื่นๆการมีอำนาจเหนือ.....	41	25.95
รวม	158	100.00

หมายเหตุ ...ใน 1 คนมีหลายสาเหตุ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงฯ

ข้อมูลจากตารางที่ 28 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยที่ทำให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีการกระทำ ความรุนแรงสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.98 รองลงมา ปัจจัยบันดาลโทสะ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.19 และปัจจัยความเครียดทางเศรษฐกิจ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.39 และปัจจัยอื่น ๆ จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.95 ของปัจจัยความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตาม การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	1	0.73	
- ส่งเข้ารับการศึกษา/การฝึกอาชีพ/การศึกษา	9	6.56	
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	46	33.58	
- สงเคราะห์ครอบครัว	2	1.46	บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนนทบุรี
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	3	2.19	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	6	4.38	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	4	2.92	
- แจงสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	10	7.31	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	44	32.12	บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนนทบุรี 2 ราย
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตมพระราชบัญญัติฯ	7	5.11	
อื่นๆสอบ ป วិอาญา/ลงบันทึกประจำวัน.....	5	3.64	
รวม	137	100.00	

หมายเหตุ ...บางรายได้รับบริการหลายด้าน...

ข้อมูลจากตารางที่ 29 การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 137 ราย มากที่สุด คือการให้คำปรึกษา / แนะนำ จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.58 การจัดหาที่พักชั่วคราว จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.12 และการแจ้งสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.30

ข้อมูลแสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ที่เข้าสู่กระบวนการ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง

ในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 46 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้ ความรุนแรงในครอบครัวไม่เป็นคดี 38 เหตุการณ์ กับเป็นคดี 8 เหตุการณ์ โดยอยู่ในขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 7 คดี และขั้นตอนของอัยการ จำนวน 1 คดี

ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 46 เหตุการณ์ โดยสามีทำความรุนแรงกับภรรยามากที่สุด จำนวน 38 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 82.61 รองลงมา คือ บิดา/มารดาเลี้ยงกระทำ ความรุนแรงกับบุตรเลี้ยง จำนวน 5 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 10.87 และบิดา/มารดากระทำ ความรุนแรงกับบุตร จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.35 ของจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

โดยสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ บริเวณถนนหรือทางหลวง จำนวน 23 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ บ้านตนเอง จำนวน 21 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 45.65 และหอพัก จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.35 ของสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงฯ ทั้งหมด

13) มุลนิธิพิวิณาหงสกุลเพื่อดีกและสตรี

มูลนิธิพิวิณาหงสกุลเพื่อดีกและสตรี ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือสังคม ดีก และสตรี ผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2560 มีผู้มาขอรับบริการทั้งสิ้นจำนวน 8,755 ราย โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิพิวิณาหงสกุลเพื่อดีกและสตรี ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560

ประเภทปัญหา	รวม (ราย)	ร้อยละ
ปัญหาครอบครัว	2,010	22.96
ข่มขืน/อนาจาร	633	7.23
ล่อลวง/ค้าประเวณี/ค้ามนุษย์	127	1.45
ทารุณกรรม/ทำร้ายร่างกาย/กักขัง	850	9.70
คนหาย	230	2.63
เร่ร่อนจรจัด/พลัดหลง	51	0.58
แรงงานไม่เป็นธรรม	44	0.50
ขอความเป็นธรรม	415	4.74
แซท/อินเทอร์เน็ต	225	2.57
ขอความอนุเคราะห์	1,102	12.59
ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพและการบริการสาธารณสุข	108	1.23
ปรึกษาทางโทรศัพท์	2,068	23.62
ปัญหาอื่นๆ	892	10.19
รวม	8,755	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 30 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิพิวิณาหงสกุลเพื่อดีกและสตรี ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2560 รวมทั้งสิ้น จำนวน 8,755 ราย ใน 3 อันดับแรก พบว่า เป็นการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์มากที่สุด จำนวน 2,068 ราย คิดเป็น 23.62 รองลงมา คือ ปัญหาครอบครัว จำนวน 2,010 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.96 และขอความอนุเคราะห์จำนวน 1,102 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.59

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือประเภทปัญหาครอบครัวของมูลนิธิปิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560

สาเหตุของปัญหาครอบครัว	จำนวนผู้รับบริการ (ราย)	ร้อยละ
แย่งบุตร	537	26.13
ฟ้องเรียกค่าเลี้ยงดูบุตร	310	15.09
หย่าร้าง/ต้องการเลิก	224	10.89
ทำร้ายกันในครอบครัว	162	7.87
ท้องแล้วไม่รับผิดชอบ	146	7.10
คนในครอบครัวติดสุรา/ยาเสพติด	49	2.38
อื่นๆ ลูกก้าวร้าวไม่เชื่อฟัง/ พ่อแม่ดูต่ำ/ ติดเพื่อน/ ติดแฟน/ติดเกม.ฯ	628	30.54
รวมทั้งสิ้น	2,056	100.00

ข้อมูลจากตารางที่ 31 จำนวนการให้ความช่วยเหลือประเภทปัญหาครอบครัวของมูลนิธิปิวิณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,056 ราย สาเหตุของปัญหา 3 อันดับแรก พบว่า เป็นการแย่งบุตรมากที่สุด จำนวน 537 ราย คิดเป็น 26.13 รองลงมา คือ ฟ้องเรียกค่าเลี้ยงดูบุตรจำนวน 310 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.09 และการหย่าร้าง/ต้องการเลิกจำนวน 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.89

14) มูลนิธิเพื่อนหญิง

มูลนิธิเพื่อนหญิง ได้รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560 มีผู้มาขอรับบริการทั้งสิ้นจำนวน 562 ราย โดยแบ่งประเภทของปัญหา ดังนี้

ข้อมูลจำนวนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงของมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 รวมทั้งสิ้น จำนวน 562 ราย สาเหตุของปัญหา 3 อันดับแรก พบว่า เป็นความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 384 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.33 รองลงมา คือ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.28 และตั้งครรภ์ไม่พร้อมจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.98ของจำนวนการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิเพื่อนหญิง ในปี 2560

15) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรงระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	-	-	-	4	2	6
5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี	-	-	-	6	14	20
18 – 30 ปี	1	3	4	-	-	-
31 – 40 ปี	10	3	13	-	-	-
41 – 50 ปี	5	1	6	-	-	-

ช่วงอายุ	ผู้กระทำ (ราย)			ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
51 – 60 ปี	1	-	1	-	-	-
อายุ 61 ปี ขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
ไม่ระบุอายุ	-	-	-	-	-	-
รวม	17	7	24	10	16	26

หมายเหตุ ผู้กระทำ 1 คน : เด็ก 2 คน จำนวน 3 กรณี , ผู้กระทำ 2 คน : เด็ก 2 คน จำนวน 1 กรณี

ข้อมูลจากตารางที่ 32 แสดงจำนวนช่วงอายุและเพศของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เพศชายเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.83 โดยเป็นเพศชายในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.67 ช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 ช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 และ ช่วงอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว และผู้กระทำที่เป็นเพศหญิง จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.17 โดยผู้กระทำอยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ช่วงอายุ 18 – 30 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 และช่วงอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 ของผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 26 ราย เป็นเพศหญิง จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.54 โดยเพศหญิงในช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.85 และช่วงอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69 และผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.46 โดยเป็นช่วงอายุ 5 ปี – ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.08 และช่วงอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.38 ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก จำนวน 23 เหตุการณ์ เหตุการณ์ที่ช่วยเหลือมากที่สุด คือ การข่มขืน จำนวน 10 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 43.47 รองลงมา การละเลย/ทอดทิ้ง จำนวน 5 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 21.72 และการทำร้ายร่างกาย จำนวน 4 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 17.40 ของการช่วยเหลือทั้งหมด โดยมีจำนวนผู้ได้รับการบริการ 26 ราย

การให้ความช่วยเหลือจำแนกตามประเภทปัญหาความรุนแรงของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กตามประเภทความรุนแรงที่มากที่สุด ได้แก่

- 1) ความรุนแรงทางเพศ ประกอบด้วย ผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 12 ราย เป็นเพศชาย ร้อยละ 100.00 และผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง จำนวน 13 ราย เป็นเพศหญิง ร้อยละ 100
- 2) ความรุนแรงทางร่างกาย โดยผู้กระทำเป็นเพศชาย จำนวน 4 ราย ร้อยละ 100 และผู้ถูกกระทำเป็นเพศหญิง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25 และเพศชาย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 75
- 3) ความรุนแรงทางจิตใจ ผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำความรุนแรงเป็นเพศหญิง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 100
- 4) การเลี้ยงดูโดยมิชอบ ผู้กระทำความรุนแรงเป็นเพศชาย จำนวน 1 ราย และเพศหญิง จำนวน 6 ราย และผู้ถูกกระทำเป็นเพศชาย จำนวน 7 ราย และเพศหญิง จำนวน 1 ราย ของผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

ส่วนข้อมูลสาเหตุ/ปัจจัยที่กระตุ้นหรือทำให้เกิดการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การบันดาลโทสะ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 รองลงมา ปัจจัยยาเสพติด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และปัจจัยความเครียดทางเศรษฐกิจ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การที่ผู้กระทำความรุนแรงมีอารมณ์ทางเพศ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.83 และจากภาวะทางจิตของผู้กระทำความรุนแรง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 ของปัจจัยความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ/คุ้มครองของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

การดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	หน่วยงานที่ส่งต่อ (ถ้ามีโปรดระบุ)
- การเข้ารับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	3	1.68	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (1 ราย)
- เยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง	25	13.97	
- ส่งเข้ารับการรักษา/การศึกษา	-		
- ให้คำปรึกษา / แนะนำ	26	14.52	
- สงเคราะห์ครอบครัว	26	14.52	
- คุ้มครองสวัสดิภาพ	26	14.52	
- เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล	18	10.05	
- ส่งรักษาพยาบาล / บำบัดรักษา	25	13.97	
- แจงสิทธิ พ.ร.บ.ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	10	5.59	
- จัดหาที่พักชั่วคราว	10	5.59	- บ้านพักฉุกเฉิน (5 ราย) - สถานสงเคราะห์บ้านปากเกร็ด (2 ราย) - สหทัยมูลนิธิ (2 ราย) - บ้านพักเด็กฯ กทม. (1 ราย)
- จัดให้ผู้ถูกกระทำฯ ได้ดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	10	5.59	
รวม	179	100.00	

ข้อมูลจากตารางที่ 33 แสดงการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 179 ราย มากที่สุด คือการให้คำปรึกษา / แนะนำ การสงเคราะห์ครอบครัว และการคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวนรวม 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.56 รองลงมา คือ การเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง และส่งรักษาพยาบาล/บำบัดรักษา จำนวนรวม 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.94 และการเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผล จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.05 ของการให้ความช่วยเหลือทั้งหมด

ข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวพ.ศ. 2550 ของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กมีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 23 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้ มีความรุนแรงในครอบครัวที่ไม่เป็นคดี 13 เหตุการณ์ และเป็นคดี 10 เหตุการณ์ โดยผ่านขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 10 คดี ผ่านขั้นตอนของอัยการ จำนวน 7 คดี และผ่านขั้นตอนศาล 2 คดี ซึ่งมีผลการพิจารณาตัดสินลงโทษ และยกฟ้อง อย่างละ 1 คดี

ส่วนข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ จำนวนทั้งสิ้น 23 เหตุการณ์ โดยบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงกระทำกับบุตรเลี้ยงมากที่สุด จำนวน 12 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมา บิดา/มารดากระทำกับบุตร จำนวน 10 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 43.48 และญาติกระทำกับญาติด้วยกัน จำนวน 1 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.35 ของเหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหมด และข้อมูลสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ บ้านตนเอง จำนวน 21 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 91.30 และโรงพยาบาล จำนวน 2 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

16) มุลินิติศุนิมนิตแห่งประเทศไทย

มุลินิติศุนิมนิตแห่งประเทศไทย ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 มีรายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลเพศและอายุของผู้กระทำและผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว โดยผู้กระทำอยู่ในช่วงอายุ 61 ปี ขึ้นไป เป็นเพศชาย จำนวน 1 ราย และเพศหญิง จำนวน 1 ราย โดยผู้ถูกระทำความรุนแรง เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปู่/ย่ากับหลาน และเกิดเหตุในบ้านตนเอง และมีลักษณะความรุนแรง มีกรณีทำร้ายร่างกาย จำนวน 1 เหตุการณ์ การประจาน/ขู่/บังคับ/ตะคอก จำนวน 1 เหตุการณ์ และการดุด่า / ดุถูก จำนวน 1 เหตุการณ์ ปัญหาความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 1 ราย และทางจิตใจ จำนวน 1 ราย โดยมีสาเหตุจากความเครียดทางทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญและไม่มีการช่วยเหลือเด็กออกจากครอบครัว

17) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

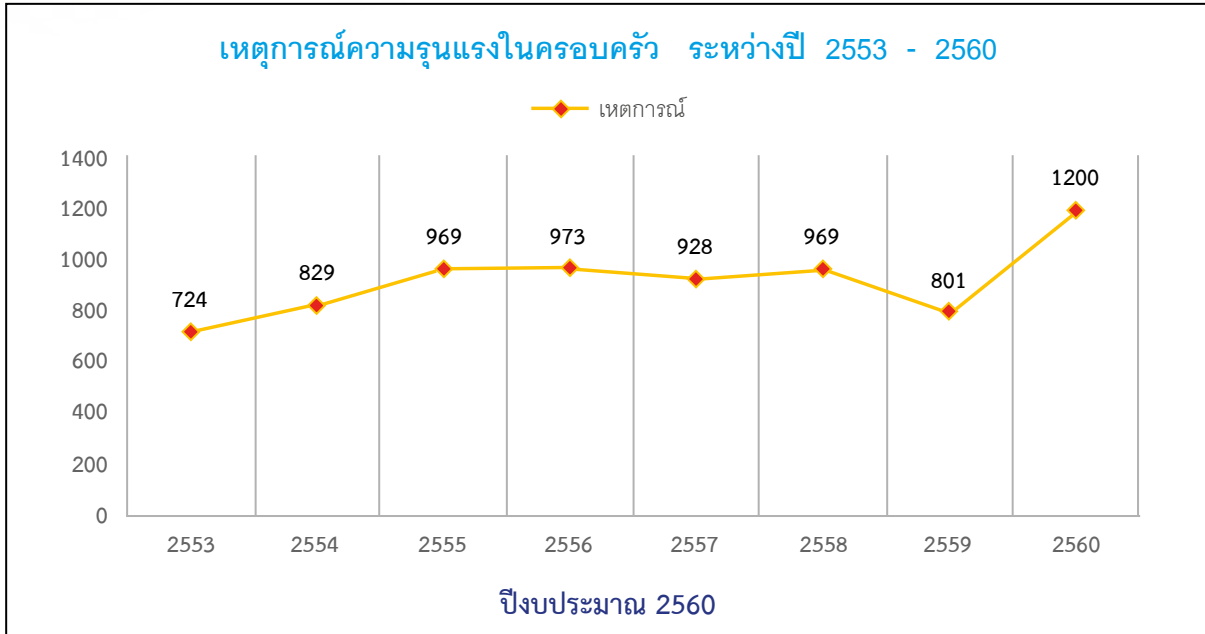
กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 – 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

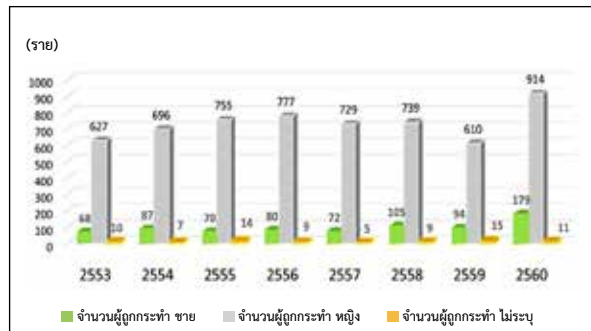
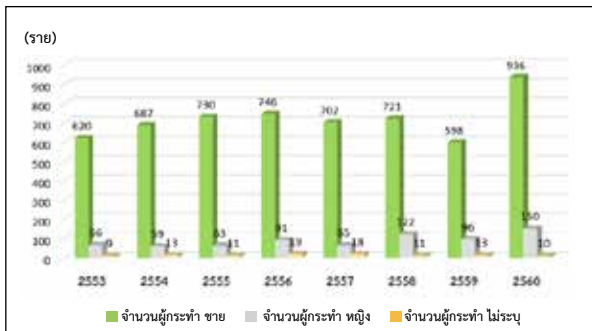
ปีที่เกิดเหตุ	เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
2553	724	620	66	9	695	68	627	10	705
2554	829	687	59	13	759	87	696	7	790
2555	969	730	63	11	804	70	755	14	839
2556	973	746	91	19	856	80	777	9	866
2557	928	702	65	18	785	72	729	5	806
2558	969	721	122	11	854	105	739	9	853
2559	801	598	96	13	707	94	610	15	719
2560	1,200	936	150	10	1,096	179	914	11	1,104
รวม	7,393	5,740	712	104	6,556	755	5,847	80	6,682

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

แผนภูมิที่ 2 และ 3 แสดงจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 - 2560 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

ข้อมูลจากตารางที่ 34 แผนภูมิที่ 1 2 และ 3 แสดงข้อมูลในระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2553 - 2560 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวในปี 2560 มีจำนวน 1,200 เหตุการณ์ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในปี 2560 พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,096 ราย ผู้ชายเป็นผู้กระทำ จำนวน 936 ราย ร้อยละ 85.40 ผู้หญิงเป็นผู้กระทำ จำนวน 150 ราย ร้อยละ 13.69

ในขณะที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนทั้งสิ้น 1,104 ราย ผู้ชายเป็นผู้ถูกระทำ จำนวน 179 ราย ร้อยละ 16.22 ผู้หญิงถูกระทำจำนวน 914 ราย ร้อยละ 82.79 หากวิเคราะห์จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวหญิงชายเป็นรายปี ระหว่างปี 2553 - 2560 พบว่า ในแต่ละปีส่วนใหญ่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกระทำความรุนแรง เห็นได้จากปี 2553 ผู้หญิงถูกระทำถึงร้อยละ 88.93 ปี 2554 ร้อยละ 88.10 ปี 2555 ร้อยละ 89.98 ปี 2556 ร้อยละ 89.72 ปี 2557 ร้อยละ 90.45 ปี 2558 ร้อยละ 86.63 ปี 2559 ร้อยละ 84.84 และ ปี 2560 ร้อยละ 82.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรง
ในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ประเภทเหตุการณ์	จำนวน ประเภท เหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ทำร้ายร่างกาย	955	751	111	9	871	149	724	9	882
ดุด่า/ดูถูก	296	225	40	3	268	34	226	5	265
หยาบคาย/ตะคอก/ ประจาน/ขู่/บังคับ	258	213	24	2	239	27	210	1	238
การละเลย/ทอดทิ้ง	43	32	9	0	41	10	33	1	44
กักขัง/หน่วงเหนี่ยว	42	28	9	0	37	4	34	0	38
ข่มขืน	33	31	1	0	32	0	31	0	31
อนาจาร	17	16	1	0	17	1	15	0	16
ล่อลวง	3	2	0	0	2	0	2	0	2
ไม่ระบุ	22	18	3	1	22	3	19	0	22
รวม	1,669	1,316	198	15	1,529	228	1,294	16	1,538

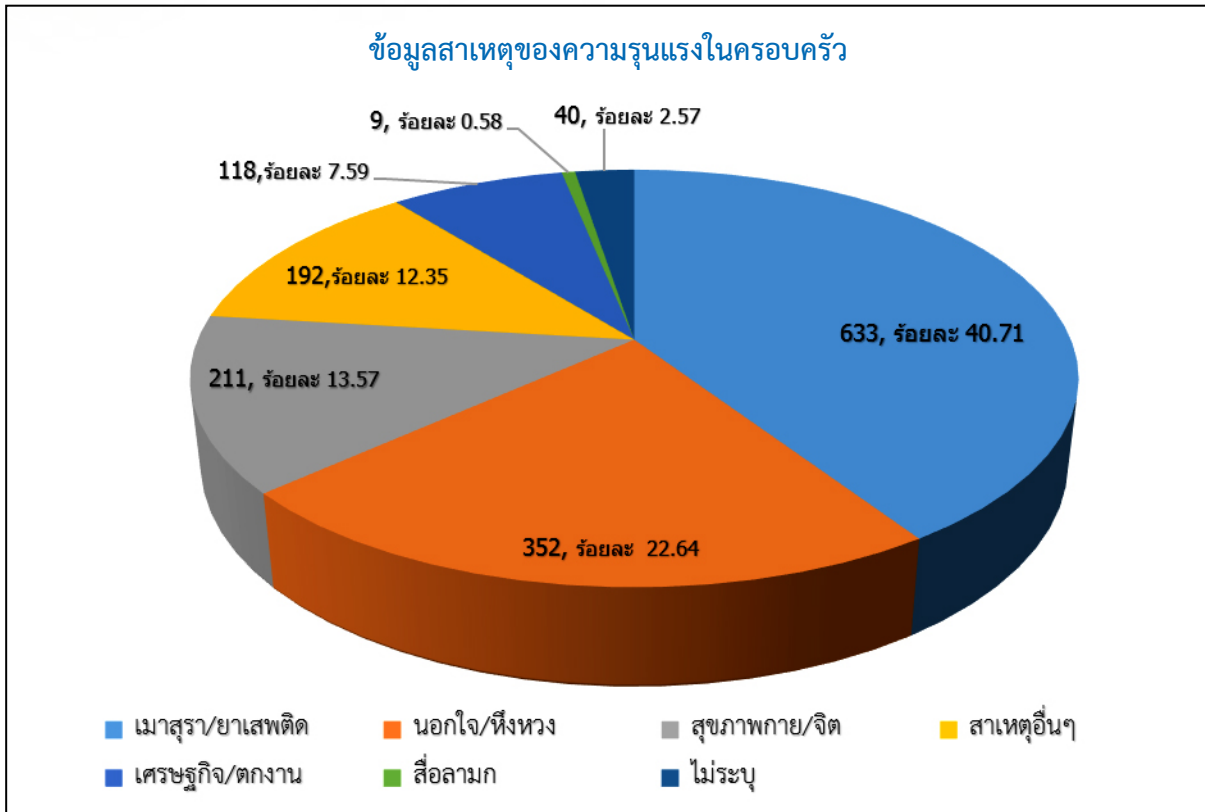
ข้อมูลจากตารางที่ 35 แสดงประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,669 เหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 955 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.21 รองลงมาคือ ดุด่า/ดูถูก จำนวน 296 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 17.73 และหยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 258 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.45

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามสาเหตุ/ปัจจัยจากระบบฐานข้อมูลฯ
ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

สาเหตุ/ปัจจัย	จำนวน สาเหตุ/ ปัจจัย	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
เมาสุรา/ยาเสพติด	633	521	50	3	574	89	486	3	578
นอกใจ/หึงหวง	352	318	18	1	337	16	316	1	333
สุขภาพกาย/จิต	211	142	43	2	187	33	147	6	186
สาเหตุอื่นๆ	192	140	37	6	183	39	145	4	188
เศรษฐกิจ/ตกรงาน	118	86	17	0	103	16	84	1	101
สื่อลามก	9	8	0	0	8	0	8	0	8
ไม่ระบุ	40	26	9	0	35	5	31	0	36
รวม	1,555	1,241	174	12	1,427	198	1,217	15	1,430

แผนภูมิที่ 4 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

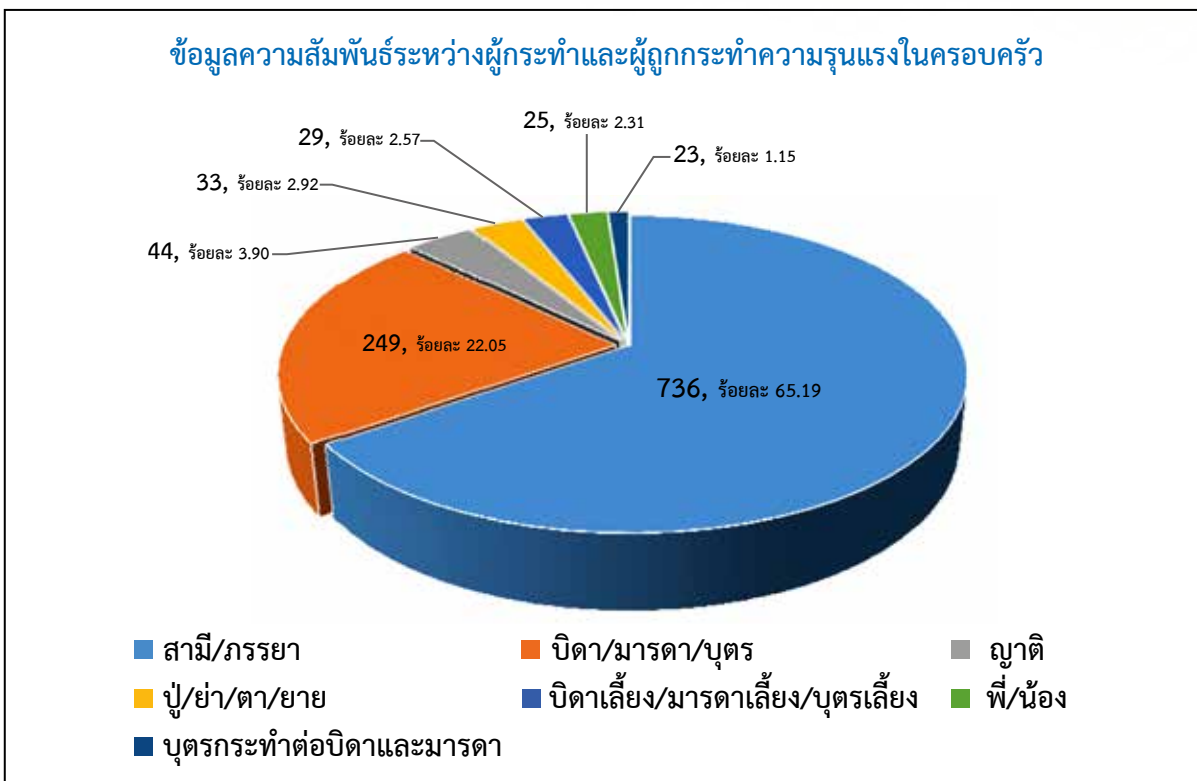
จากตารางที่ 36 และแผนภูมิที่ 4 แสดงสาเหตุ/ปัจจัยการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง 1,555 ราย โดยมีสาเหตุ/ปัจจัยที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 633 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.71 รองลงมาคือ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 352 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.64 และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.57

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ	จำนวนเหตุการณ์	ร้อยละ
สามี/ภรรยา	736	65.19
บิดา/มารดา/บุตร	249	22.05
ญาติ	44	3.90
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	33	2.92
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง/บุตรเลี้ยง	29	2.57
พี่/น้อง	25	2.21
บุตรกระทำต่อบิดาและมารดา	13	1.15
รวม	1,129	100.00

แผนภูมิที่ 5 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560
จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : ราย)

จากตารางที่ 37 และแผนภูมิที่ 5 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีจำนวน 1,129 เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ระหว่าง สามี/ภรรยา จำนวน 736 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.19 รองลงมา ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 249 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.09 และญาติ จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.90

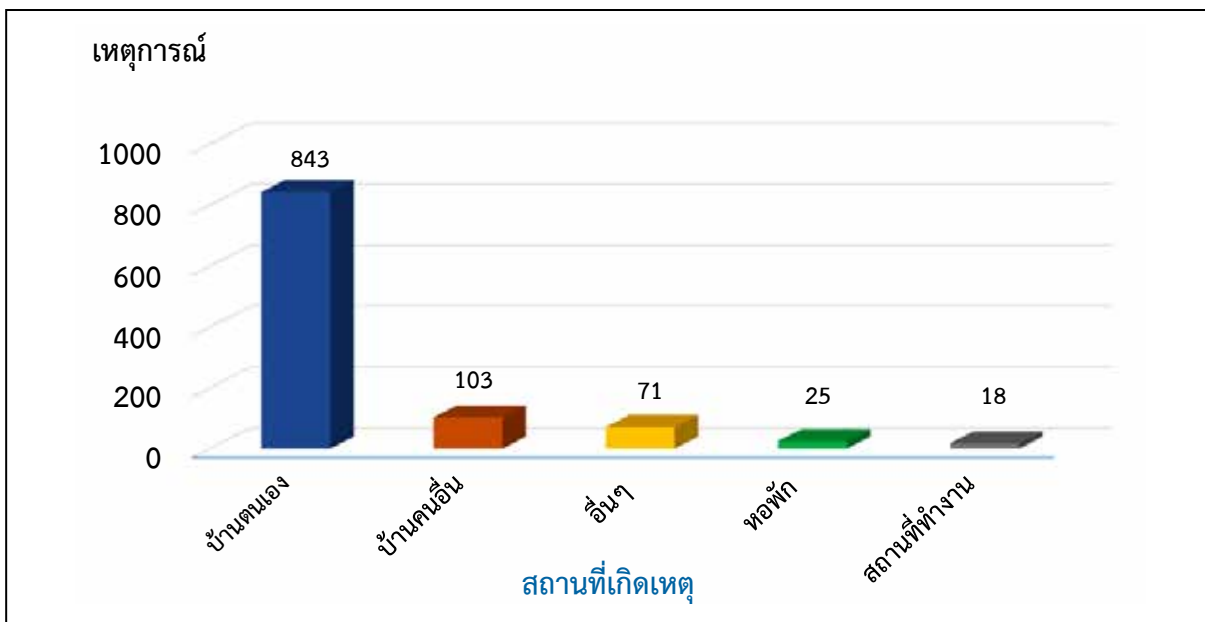
ตารางที่ 38 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุจากระบบฐานข้อมูลฯ
ข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
บ้านตนเอง	843	673	101	6	780	131	644	8	783
บ้านคนอื่น	103	84	15	2	101	16	84	0	100
หอพัก	25	20	3	0	23	1	21	0	22
สถานที่ทำงาน	18	13	0	0	13	2	11	0	13
ถนนหรือทางหลวง	16	13	0	1	14	1	14	0	15
นา/ไร่/สวน	12	9	3	0	12	3	9	0	12
ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง	3	3	0	0	3	0	3	0	3
สถานบันเทิง	3	3	0	0	3	0	3	0	3
โรงแรม	3	3	0	0	3	0	2	0	2

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
		ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
ห้างสรรพสินค้า	2	2	0	0	2	0	2	0	2
สถานที่เรียน	2	0	0	0	0	0	0	0	0
โรงงาน	2	1	1	0	2	1	1	0	2
สวนสาธารณะ	1	1	0	0	1	0	1	0	1
สถานเลี้ยงเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
สนามกีฬา	0	0	0	0	0	0	0	0	0
โรงเรียน	0	0	0	0	0	0	0	0	0
บ้านเด็ก	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ไม่ระบุ	96	63	16	1	80	13	68	0	81
อื่นๆ	71	55	12	1	68	11	55	3	69
รวม	1,200	943	151	11	1,105	179	918	11	1,108

แผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรกจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th (หน่วย : เหตุการณ์)

จากตารางที่ 38 และแผนภูมิที่ 6 แสดงข้อมูลสถานที่เกิดเหตุความรุนแรง ปี 2560 พบว่า ในจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 1,200 เหตุการณ์ มีการกระทำความรุนแรงในบ้านตนเองมากที่สุด จำนวน 843 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาคือ บ้านคนอื่น จำนวน 103 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.58 อื่นๆ จำนวน 71 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.92 หอพัก จำนวน 25 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 2.08 และสถานที่ทำงาน จำนวน 18 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.50 ของสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงทั้งหมด

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2560 จำแนกตามจังหวัด ที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 20 ลำดับ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ลำดับ	จังหวัด	จำนวนเหตุการณ์	จำนวนผู้กระทำ (ราย)				จำนวนผู้ถูกกระทำ (ราย)			
			ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม
1	กาญจนบุรี	53	47	7	1	55	5	47	0	52
2	ราชบุรี	47	31	9	2	42	7	34	4	45
3	เชียงราย	40	33	5	2	40	5	35	1	41
4	สุโขทัย	34	33	1	0	34	4	31	0	35
5	แพร่	31	25	5	0	30	3	27	0	30
6	อุบลราชธานี	30	26	4	0	30	4	26	0	30
7	ชัยภูมิ	29	23	6	0	29	3	24	1	28
8	นครราชสีมา	28	28	0	0	28	3	25	0	28
9	สงขลา	28	22	2	0	24	4	22	0	26
10	อุดรธานี	26	20	5	0	25	10	14	1	25
11	สตูล	25	25	0	0	25	3	21	1	25
12	สระบุรี	25	23	2	0	25	7	18	0	25
13	พระนครศรีอยุธยา	24	22	1	1	24	3	21	0	24
14	พัทลุง	24	24	0	0	24	0	24	0	24
15	เชียงใหม่	24	16	6	0	22	6	18	0	24
16	ตาก	23	22	2	0	24	8	19	0	27
17	ชลบุรี	23	8	2	0	10	2	8	0	10
18	ประจวบคีรีขันธ์	23	20	3	0	23	5	18	0	23
19	เพชรบุรี	23	22	1	0	23	2	21	0	23
20	อุทัยธานี	22	17	2	0	19	3	16	1	20
รวม 76 จังหวัด และกทม.		1,212	947	152	10	1,109	179	926	11	1,116

ข้อมูลจากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวนมากที่สุด 20 ลำดับ จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,212 เหตุการณ์ ในจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 20 ลำดับข้างต้น พบว่า จังหวัดกาญจนบุรีมีการรายงานข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 53 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.37 รองลงมา คือ จังหวัดราชบุรี จำนวน 47 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.88 และจังหวัดเชียงราย จำนวน 40 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.30 ของจำนวนเหตุการณ์ที่บันทึกจาก 76 จังหวัด ทั่วประเทศและกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ มีจังหวัดที่ไม่มีการรายงานข้อมูลภายใต้ www.violence.in.th จำนวน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด นครปฐม จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครพนม และจังหวัดปราจีนบุรี อย่างไรก็ตามการบันทึกข้อมูลการรายงาน เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว อาจไม่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละจังหวัด กล่าวคือ บางจังหวัด มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามาอาจเป็นเพราะในจังหวัดมีสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ ร่วมให้การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง จึงมีการบันทึกข้อมูลในระบบมาก บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อยอาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมี เหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากแต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

ส่วนที่ 2

รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยได้ รวบรวมข้อมูลจาก

- 1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน อัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม
- 2) ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th
- 3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร.6 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ข้อมูลจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วยข้อมูลจำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีฐานะเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่ง และจำนวนการยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำแนกประเภท ของการกระทำผิด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2553 - 31 ธันวาคม 2560 ดังนี้

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนดมาตรการ /วิธีการบรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2553	16	299	24	13	66
2554	57	369	42	7	27
2555	142	400	-	-	86
2556	42	202	-	-	19
2557	54	200	41	5	44
2558	52	204	29	-	21

ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม)	จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว		จำนวนคำสั่งกำหนด มาตรการ/วิธีการ เพื่อบรรเทาทุกข์	จำนวนการละเมิด คำสั่งกำหนดมาตรการ /วิธีการบรรเทาทุกข์	จำนวน การยอมความ ชั้นสอบสวน
	ไม่ร้องทุกข์	ร้องทุกข์			
2559	2	108	16	1	8
2560	60	229	17	1	44
รวม	425	2,011	169	27	315

ข้อมูลจากตารางที่ 40 แสดงจำนวนคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงระหว่างปี 2553 - 2560 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2560 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 289 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 229 คดี คิดเป็นร้อยละ 79.24 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 60 คดี คิดเป็นร้อยละ 20.76 มีการออกคำสั่งกำหนด มาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 17 คำสั่ง การละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน 1 คำสั่ง และการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 44 คำสั่ง

ตารางที่ 41 แสดงประเภทของการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2560 จำแนกตามเพศและอายุ ของผู้ถูกกระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ประเภทการกระทำ ความรุนแรง	จำนวนคดี				รวม
	ผู้ถูกกระทำ อายุระหว่าง 0 - 18 ปี		ผู้ถูกกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป		
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	
1. ร่างกาย	67	8	106	20	201
2. เพศ	116	4	19	-	139
3. จิตใจ	1	4	12	1	18
4. สังคม(การละเลย/ทอดทิ้ง)	1	-	-	-	1
5. อื่นๆ (คำมโนษย์ ขอทาน ฯลฯ)	68	9	11	-	88
รวม	253	25	148	21	447

ข้อมูลจากตารางที่ 41 แสดงข้อมูลจำนวนคดีจำแนกตามประเภทของการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 447 คดี พบว่า สำหรับคดีที่ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวน 278 คดี เป็นเด็กหญิง จำนวน 253 คดี คิดเป็นร้อยละ 91.01 และเด็กชาย จำนวน 25 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.99 ประเภท ความรุนแรงจำนวนมากที่สุด ได้แก่ การกระทำ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 120 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.16 และการกระทำ ความรุนแรงทางร่างกายจำนวน 75 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.98 ของจำนวนคดีที่ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี

ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปี มีจำนวน 169 คดี เป็นเพศหญิง จำนวน 148 คดี คิดเป็นร้อยละ 87.57 และเป็นเพศชาย จำนวน 21 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.43 และพบว่าการกระทำ ความรุนแรง ทางกายมากที่สุด จำนวน 126 คดี คิดเป็นร้อยละ 74.56 โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 106 คดี และเป็นเพศชาย จำนวน 20 คดี รองลงมา คือการกระทำ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 19 คดี คิดเป็นร้อยละ 11.24 ซึ่งผู้ถูกกระทำ เป็นเพศหญิงทั้งหมด และการกระทำ ความรุนแรงทางจิตใจมีจำนวน 13 คดี คิดเป็นร้อยละ 7.69

1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุด ได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ช่วงวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560 ดังนี้

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด

จำนวนคดี การกระทำ ความรุนแรง	สั่งฟ้อง	สั่งไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี ชั้นสอบสวน
170	151	3	16

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 19 ธันวาคม 2559

ข้อมูลจากตารางที่ 42 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 170 คดี ในจำนวนดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 151 คดี คิดเป็นร้อยละ 88.83 สั่งไม่ฟ้อง 3 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.76 และยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน จำนวน 16 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.41 ของจำนวนคดีทั้งหมด

ตารางที่ 43 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภท สำนวนคดีชั้นพนักงานอัยการและสำนวนคดีชั้นศาลของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560

ประเภทสำนวน	ชั้นพนักงานอัยการ (เรื่อง)						ชั้นศาล (เรื่อง)		
	ยุติคดี		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ไม่ฟ้อง	ฟ้อง		ใช้ มาตรการ ตาม มาตรา 10	ฝ่าฝืน มาตรการ ตาม มาตรา 10	ยอม ความ
	ยอมความ	อื่นๆ			ฝ่าฝืน มาตรการตาม มาตรา 10	อื่นๆ			
สารบบ ส.1	-	4	10	3	19	94	13	6	6
สารบบ ส.2	8	4	-	-	-	4	-	-	1
สารบบ ส.4	-	-	-	-	-	1	1	-	-
สารบบ ส.4 (ฟ้อง ความอาญาด้วยวาจา)	-	-	3	-	-	17	2	-	1
รวม	8	8	13	3	19	116	16	6	8

หมายเหตุ : บางประเภทสำนวนมีการดำเนินการมากกว่า 1 วิธี ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560

ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่บุคคลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเป็นการชั่วคราว ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ โดยให้มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นและสมควร ซึ่งรวมถึงการให้ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการรักษาจากแพทย์ การให้ผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวชดใช้เงินช่วยเหลือ บรรเทาทุกข์เบื้องต้นตามสมควรแก่ฐานะ การออกคำสั่งห้ามผู้กระทำ ความรุนแรงในครอบครัวเข้าไปในที่พำนัก ของครอบครัวหรือเข้าใกล้ตัวบุคคลใดในครอบครัว ตลอดจนการกำหนดวิธีการดูแลบุตร

ข้อมูลจากตารางที่ 43 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการสำนักงานอัยการสูงสุด

ในชั้นพนักงานอัยการ แยกเป็น สั่งฟ้อง 135 เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน 3 เรื่อง ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 8 เรื่อง และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 13 เรื่อง

ในชั้นศาล จำนวนรวม 24 เรื่อง แยกเป็นใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 16 เรื่อง และยอมความจำนวน 8 เรื่อง

ตารางที่ 44 แสดงสถิติจำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี											
	ผู้กระทำ						ผู้ถูกกระทำ					
	อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป			อายุระหว่าง 0 – 18 ปี			อายุ 18 ปีขึ้นไป		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	1	-	1	131	21	152	4	5	9	35	120	155
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	-	-	-	6	-	6	-	4	4	-	2	2
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	1	1
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้งผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	1	-	1	138	21	159	4	9	13	35	123	158
รวมทั้งสิ้น	160 ราย						171 ราย					

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560

ข้อมูลจากตารางที่ 44 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา จำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้กระทำผิด จำนวน 160 ราย และจำนวนคดีแยกตามอายุและเพศผู้ถูกกระทำ จำนวน 171 ราย ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน) ดังนี้

ผู้กระทำ จำนวน 160 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.63รองลงมา คือ ผู้กระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.75 และการกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.62

จำแนกตามอายุและเพศผู้กระทำ มีผู้กระทำอายุ 0 – 18 ปี เป็นเพศชาย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.62 ผู้กระทำอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นเพศชาย จำนวน 138 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.25 และเพศหญิง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.13

ผู้ถูกระทำ จำนวน 171 ราย

จำแนกตามประเภทข้อหา พบว่า ผู้ถูกระทำ ความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มากที่สุด จำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.91 รองลงมา คือ ผู้ถูกระทำ ความรุนแรงทางเพศ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.51 และการกระทำความรุนแรงทางสุขภาพจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.58

จำแนกตามอายุและเพศผู้ถูกระทำ มีผู้ถูกระทำ อายุระหว่าง 0 – 18 ปี จำนวน 13 ราย เป็นเพศชาย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.33 และเพศหญิง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.27 และอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 158 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเพศชาย จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.47 และเพศหญิง จำนวน 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.93

ตารางที่ 45 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560

ประเภทข้อหา	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ							รวม
	คู่สมรส	คู่สมรสเดิม	ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส	บุตร	บุตรบุญธรรม	สมาชิกในครอบครัว	บุคคลใดๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน	
1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ	65	14	22	15	1	39	2	158
2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ	1	-	1	3	-	4	-	9
3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ	-	-	1	-	-	-	-	1
4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	1	1
5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	66	14	24	18	1	43	3	169

หมายเหตุ : บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2560

ข้อมูลจากตารางที่ 45 แสดงสถิติสำนวนคดีจำแนกตามประเภทข้อหา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับผู้ถูกระทำ ของสำนักงานอัยการทั่วประเทศ ประจำปี 2560 จำนวน 169 ราย (บางคดีมีผู้กระทำความผิดหรือผู้ถูกระทำมากกว่า 1 คน) พบว่า ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.05 รองลงมา เป็นสมาชิกในครอบครัว จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.44 และผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.20 การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มีในทุกประเภทความสัมพันธ์ โดยเฉพาะในคู่สมรสมีมากที่สุด คือ 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.19 ของกรณีความรุนแรงทั้งหมด

1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วยจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์และจำนวนการยอมความในชั้นศาล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560 เปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 7 ปี ดังนี้

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม

ระยะเวลา	จำนวนคดีฟ้องใหม่ (ฟ้องศาลโดยตรง)	จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์		จำนวนการละเมิดคำสั่งของศาลที่กำหนดมาตรการ / วิธีการบรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11)	จำนวนการยอมความชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16)
		คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง)	คำสั่งศาล (มาตรา 11)		
ปี 2553	240	3	27	-	11
ปี 2554	61	5	-	-	1
ปี 2555	64	1	-	1	1
ปี 2556	95	15	-	-	15
ปี 2557	53	2	-	-	2
ปี 2558	74	2	-	-	-
ปี 2559	83	-	-	-	-
ปี 2560	50	-	-	-	-
รวม	720	28	27	1	30

ข้อมูลจากตารางที่ 46 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 8 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2553 - ธันวาคม 2560) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2560 มีจำนวน 50 คดี มีจำนวนลดจากปี 2559 ร้อยละ 39.45

2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

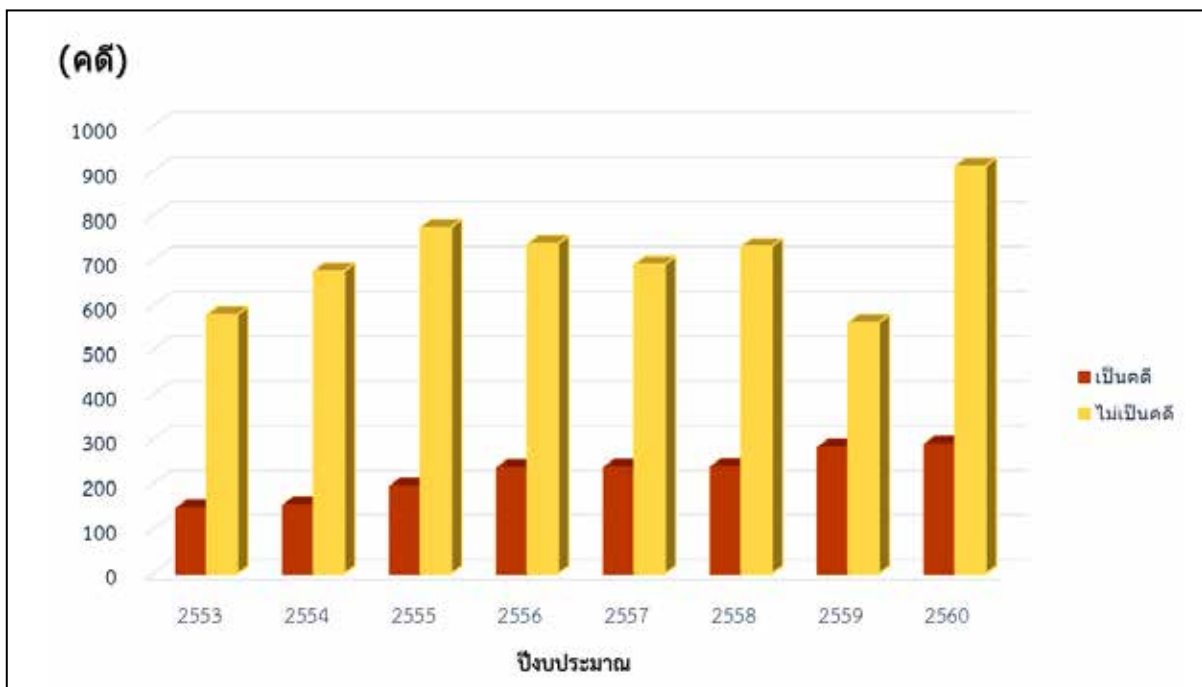
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการฯ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวโดยระบบฐานข้อมูลดังกล่าวสามารถประมวลผลข้อมูลเชิงสถิติที่แสดงข้อมูลทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2560 จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปีที่เกิดเหตุ	เป็นคดี	ไม่เป็นคดี	รวมเหตุการณ์ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี
2553	146	578	724
2554	153	676	829
2555	195	774	969
2556	236	737	973
2557	237	691	928
2558	238	731	969
2559	282	561	843
2560	289	911	1,200
รวม	1,776	5,659	7,435

แผนภูมิที่ 7 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2560 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ข้อมูลจากตารางที่ 47 และแผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในช่วง 8 ปี คือ ระหว่างปี 2553 - 2560 มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น 7,435 เหตุการณ์ เป็นคดี 1,776 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 23.89 ไม่เป็นคดี 5,659 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 76.11

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 - 2560 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

ปี	อยู่ระหว่างไกล่เกลี่ย					อัยการ สั่ง ไม่ฟ้อง	ศาล ลง โทษ	ศาล ยก ฟ้อง	ร้องขอ คุ้มครอง สวัสดิภาพ	อยู่ระหว่างอุทธรณ์		รวม
	พนักงาน เจ้าหน้าที่	ตำรวจ	อัยการ	ศาล	ยอมความ					ผู้ถูก กระทำ	ผู้กระทำ	
2553	-	84	16	13	8	4	12	5	-	0	2	144
2554	-	107	16	16	0	5	10	0	-	3	2	169
2555	-	116	13	17	8	0	18	1	-	2	0	175
2556	-	139	29	19	10	0	31	1	-	0	1	230
2557	-	115	8	15	104	1	34	6	-	0	0	283
2558	-	136	16	24	32	0	28	0	-	0	2	238
2559	54	145	18	26	8	3	28	1	33	2	4	292
2560	111	142	21	23	3	1	55	1	43	1	5	406
รวม												1,972

ข้อมูลจากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า มีการบันทึกคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2560 จำนวนทั้งสิ้น 1,972 คดี โดยในปี 2560 มี 406 คดี ในจำนวนนี้ มีคดีอยู่ในชั้นไกล่เกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน 142 คดี คิดเป็นร้อยละ 34.97 และที่อยู่ระหว่างในกระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ 111 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.33 และคดีที่ศาลสั่งลงโทษ จำนวน 55 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.54 และที่ร้องขอคุ้มครองสวัสดิภาพ จำนวน 43 คดี คิดเป็นร้อยละ 10.59

3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร.6)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด 76 จังหวัด และศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2560 ซึ่งการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นประกอบด้วย การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว การจัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ คำแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ การจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปรายข้อมูลจากแบบบันทึกการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2560 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ

การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	จำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น	ร้อยละ
สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว/บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง	481	25.85
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์	285	15.32
ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์	544	29.32
จัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ	250	13.43
ความช่วยเหลืออื่น ๆ	301	16.17
รวม	1,861	100.00

หมายเหตุ : ผู้ถูกระทำฯ แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

ข้อมูลจากตารางที่ 49 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560 จำนวนทั้งสิ้น 1,861 ความช่วยเหลือ โดยเป็นการจัดให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุด จำนวน 544 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.23 รองลงมาคือ สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง จำนวน 481 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.85 และการให้ความช่วยเหลือด้านอื่นๆ จำนวน 301 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.17 เช่น การไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

นอกจากนี้ บางจังหวัดมีกรณีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้น และมีการให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ นอกเหนือจากการให้ความช่วยเหลือตามแบบ คร.6 เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และแจ้งสิทธิและสวัสดิการที่พึงได้รับจากกรณีความรุนแรงในครอบครัว

ส่วนที่ 3

บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2560 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลบางประเด็นที่สำคัญจากส่วนที่ 1 และ 2 ของรายงานฉบับนี้ รวมทั้งนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ดังนี้

1. บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเหตุการณ์หรือจำนวนทั้งผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวพบว่า มีทั้งหน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลในภาพรวมของความรุนแรงจากแหล่งข้อมูลในรายงานฉบับนี้ ยังมีบางหน่วยงานที่ไม่ได้แยกข้อมูลเฉพาะกรณีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เช่น

ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่รวบรวมจากหน่วยงานทั่วประเทศ ได้แก่ ข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่มาขอรับบริการพบว่า เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2559 และ ปี 2560 มีค่าเฉลี่ยการถูกทำร้ายเพิ่มขึ้นจาก 55 รายต่อวัน หรือจำนวน 20,018 ราย เป็น 58 รายต่อวัน หรือจำนวน 21,218 ราย ในจำนวนนี้ ผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 19,910 ราย รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 1,301 ราย และเพศทางเลือก จำนวน 7 ราย ทั้งนี้ ระดับอายุของผู้ที่มาใช้บริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 21,218 ราย พบว่า ระดับอายุ 25 ปี – ไม่เกิน 45 ปี ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 6,204 ราย รองลงมา คือ ระดับอายุ 10 ปี – ไม่เกิน 15 ปี จำนวน 4,322 ราย และระดับอายุ 15 ปี – ไม่เกิน 18 ปี จำนวน 3,080 ราย รวมทั้งมีผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า 61 ปี ที่เข้ามาใช้บริการ จำนวนทั้งสิ้น 774 ราย

ซึ่งข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข สอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกันพบว่า ในปี 2559 มีผู้มาขอรับบริการ จำนวน 1,578 ราย และในปี 2560 มีผู้มาขอรับบริการ จำนวน 1,850 ราย โดยเป็นสตรี จำนวน 854 ราย เด็กและเยาวชน จำนวน 819 ราย ผู้สูงอายุ จำนวน 149 คน และผู้พิการจำนวน 28 ราย ตามลำดับ

ข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีประเด็นข้อมูลที่น่าสนใจ คือ ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ จากเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีจำนวน 1,129 ราย เป็นความรุนแรงระหว่างสามี/ภรรยา จำนวน 736 ราย รองลงมา ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 249 ราย และระหว่างญาติด้วยกัน จำนวน 44 ราย โดยสาเหตุ/ปัจจัยของความรุนแรงจำนวนทั้งสิ้น 1,555 ราย โดยมีสาเหตุ/ปัจจัยให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 633 ราย รองลงมาคือ นอกใจ/ทิ้งหวง จำนวน 352 ราย และสุขภาพกาย/จิต จำนวน 211 ราย ตามลำดับซึ่งสรุปประเด็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัวได้ดังนี้

ด้านสาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง เป็นเรื่องของสัมพันธภาพในครอบครัวได้แก่ การหึงหวง/นอกใจ ข้อมูลตรงกันทั้งจากแหล่งข้อมูลศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข (ร้อยละ 36.56) และสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 24.92) ส่วนสาเหตุ/ปัจจัยกระตุ้นก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว ส่วนใหญ่ คือ สุราและยาเสพติดสอดคล้องกันทั้งข้อมูลจากมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล (ร้อยละ 31.15) และระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th (ร้อยละ 40.71) แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมหลักของผู้กระทำความรุนแรง ยังคงเป็นทั้งเรื่อง หึงหวง/นอกใจ การเมาสุรา และการเสพสารเสพติดและที่น่าสนใจคือข้อมูลจากโรงพยาบาล ในสังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า สาเหตุของการถูกกระทำความรุนแรง อันดับหนึ่งคือ ปัญหาอารมณ์/จิตใจ เช่น สาเหตุการหึงหวงนอกใจ และการบันดาลโทสะ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านอื่น ๆ อาทิ สุราเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ปัญหาเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบอันจะก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

สถานที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัว พบว่า บ้านตนเอง เป็นสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงอันดับหนึ่ง ทั้งจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้อีเว็บไซต์ www.violence.in.th (ร้อยละ 70.25) และโรงพยาบาลตำรวจ (ร้อยละ 92.11) แสดงให้เห็นว่า จากข้อมูลข้างต้น ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมักเกิดเหตุในเคสสถาน ซึ่งบุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าถึงได้ แต่ขณะเดียวกัน ความรุนแรงในครอบครัวก็สามารถเกิดได้นอกเคสสถาน ได้เช่นกันดังนั้น ในทุกสถานที่ควรให้ความสำคัญในการเฝ้าระวัง และระงับเหตุความรุนแรงในครอบครัว

ข้อสังเกต ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ข้อมูลจากบ้านพักเด็กและครอบครัวพบ. ระบุว่า การล่วงละเมิดทางเพศมีจำนวนมากกว่า การทำร้ายร่างกายถึง 2.98 เท่า

การคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว การให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น ได้แก่ สอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง และการจัดให้ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ เป็นขั้นตอนในการดำเนินการระดับต้น ๆ ในกระบวนการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ประเด็นความแตกต่างในด้านจำนวนข้อมูล โดยจำนวนข้อมูล ของกระทรวงสาธารณสุขกับกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ กรณีผู้ถูกกระทำความรุนแรงฯ เข้าสู่กระบวนการช่วยเหลือดูแลเบื้องต้นของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีบางกรณีที่ไม่ได้เข้าสู่กระบวนการ คุ้มครองช่วยเหลือของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลให้จำนวนข้อมูลของทั้งสอง หน่วยงานมีความแตกต่างกัน

นอกจากนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีการจัดเก็บข้อมูลภาพรวมในระดับจังหวัด โดยใช้ กลไกศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนในทุกจังหวัดทั่วประเทศได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งขณะนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวอยู่ระหว่างการพัฒนาศักยภาพศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.)

2. ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

จากสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าว กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงมี ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานั้นจะนำไปสู่แผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว ดังนี้

1) **การสร้างตระหนักรู้** ควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีการรณรงค์ยุติความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในครอบครัวเห็นถึงความสำคัญของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

2) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพครอบครัว ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560-2564 ซึ่งมีเป้าหมายให้ครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดี สามารถทำบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็นฐานของการแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

3) การพัฒนาไกล่เกลี่ยมาตรการทางกฎหมาย ปรับปรุงพัฒนากฎหมายให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานของกลไกต่าง ๆ การกำหนดมาตรการและกระบวนการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมควบคู่ไปกับการปรับทัศนคติ โดยคำนึงถึงปัจจัยกระตุ้นต่าง ๆ และพัฒนาระบบงานให้รองรับการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4) การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการทำงาน ควรเสริมสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเสริมสร้างเครือข่ายใหม่ ๆ ในระดับพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างช่องทางการป้องกัน เฝ้าระวัง คุ้มครองช่วยเหลือ เยียวยา และการเสริมพลังให้เหมาะสม พร้อมกับเก็บข้อมูลด้านความรุนแรงยังกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ

5) การพัฒนากระบวนการสื่อสารสังคมเพื่อลดความรุนแรง ควรให้ความสำคัญกับกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ สามารถเข้าถึงครอบครัวในทุกระดับ ทุกช่องทาง ให้แก่สังคม

3. แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตามข้อเสนอแนะเชิงมาตรการข้างต้น ดังนี้

ในปีงบประมาณ 2561 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้กำหนดให้การยุติหรือแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เป็นนโยบายเร่งด่วน โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีแนวทางที่จะดำเนินการในทั้ง 3 แนวทาง ได้แก่

1) การสร้างภูมิคุ้มกันครอบครัวจากความรุนแรง คือ การสร้างความตระหนัก เข้าใจ การเข้าถึงสิทธิของประชาชน การรณรงค์ปรับเจตคติของสังคมและครอบครัว และการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) และเครือข่ายในการเฝ้าระวังความรุนแรงในครอบครัวภายในพื้นที่ พม. โดยได้ดำเนินการสร้างทัศนคติตระหนักรู้ในสังคมในด้านครอบครัว และดำเนินการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ภายใต้แนวคิด **“สร้างครอบครัวไร้รุนแรงด้วยสื่อสารที่สร้างสรรค์”** โดยเน้นการสื่อสารที่สร้างสรรค์ในครอบครัว และการสร้างกลไกป้องกันเฝ้าระวังในพื้นที่ดำเนินการส่งเสริมศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่ได้แก่ (ศพค.) ให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.) ในการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในระดับพื้นที่รวมทั้งการจัดตั้งโรงเรียนครอบครัว เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพ เสริมสร้างความเข้มแข็งของสมาชิกครอบครัวในทุกช่วงวัย

2) การดำเนินงานคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พม. ได้ดำเนินการทั้งการเสริมสร้างศักยภาพกลไกตามกฎหมาย รวมทั้งได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกับสถาบันการศึกษา พร้อมทั้งจัดระบบงานรองรับ มีสายด่วนรับแจ้งเหตุของศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 และในส่วนภูมิภาคมีศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัวจังหวัด โดยปฏิบัติงานร่วมกับสภวิชาชีพ และพัฒนาระบบข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th และการรายงานสถานการณ์ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามกฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

ประเด็นสำคัญคือ พม. กำหนดส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย โดยการเสริมสร้างความร่วมมือ การสนับสนุนองค์ความรู้ งบประมาณ การส่งเสริมศักยภาพในการปฏิบัติงานในมิติสังคมและกฎหมาย

3) การเสริมพลัง พม. ได้ดำเนินการทางสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้ความช่วยเหลือ เสริมสร้างให้ครอบครัวเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

ในแนวทางในการดำเนินการเสริมสร้างครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายครอบครัว ดังนี้

- 1) ครอบครัวที่ยังไม่มีปัญหาความรุนแรง การดำเนินการเน้นส่งเสริมศักยภาพ การเชิญชวนมาช่วยสอดดูแลชุมชน
- 2) ครอบครัวกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรงและครอบครัว การดำเนินการจะเน้นการป้องกัน ฝ้าระวัง และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับครอบครัวจากความรุนแรง
- 3) ครอบครัวที่มีปัญหาความรุนแรง การดำเนินการจะเน้นการช่วยเหลือผู้ถูกระทำและบำบัดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำให้กลับคืนสู่สังคมและครอบครัวอย่างมีความสุข

ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาสถาบันครอบครัว ในระหว่าง พ.ศ. 2560 – 2564 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีแนวทางดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ดังนี้

- 1) ส่งเสริมให้ครอบครัวมีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของครอบครัวให้ทำบทบาทหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม และมีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว มีภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต สามารถพึ่งพาตนเองได้ ดำรงความเป็นครอบครัวได้อย่างมั่นคง เพื่อให้สมาชิกของครอบครัวมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งมากขึ้น สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้บนฐานวิถีวัฒนธรรมไทย

- 2) ส่งเสริมให้ครอบครัวมีหลักประกันความมั่นคง และได้รับสวัสดิการครอบครัวขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง เพื่อให้ครอบครัวมีหลักประกันความมั่นคงและสวัสดิการขั้นพื้นฐานทุกด้าน ทั้งด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านชีวิตการงาน/อาชีพ ด้านรายได้ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และด้านการมีส่วนร่วม อีกทั้งครอบครัวที่มีลักษณะเฉพาะได้รับสวัสดิการและการดูแลที่เหมาะสม

- 3) พัฒนากลไกและเครือข่ายการทำงานด้านครอบครัวให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว เพื่อให้มีกลไกและเครือข่ายการทำงานด้านครอบครัวทุกระดับ สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการนโยบายการพัฒนาสถาบันครอบครัวไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีทิศทางและเป็นรูปธรรม

- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวสามารถรู้เท่าทันสื่อ และใช้สื่อเพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ในขณะนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว ดังต่อไปนี้

1. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดทำและนำเสนอ (ร่าง) แผนปฏิบัติการพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 – 2564 ตามแนวทางการเสนอแผนระดับที่ 3 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นต่อแผนปฏิบัติการดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับทราบและมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการดังกล่าว โดยปรับกลุ่มโครงการ ตัวชี้วัด และพิจารณาความเชื่อมโยงการทำงานกับกลไกอื่น ๆ ที่มีอยู่ในระดับพื้นที่ โดยให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นำประเด็นข้อสังเกตดังกล่าวประกอบการพิจารณาทบทวนแผนดังกล่าวในครั้งต่อไป

2. ผลการดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม โดยเชิญผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เข้าร่วมกำหนดและจัดทำ (ร่าง) โครงการสำคัญของนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 - 2564 (Flagship Project) เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัวสู่การปฏิบัติตามประเด็นยุทธศาสตร์

3. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์อยู่ระหว่างติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560 – 2564 จำนวน 164 โครงการ 50 หน่วยงาน ซึ่งมีการรายงานผลการดำเนินงานแล้ว จำนวน 61 โครงการ 32 หน่วยงาน (ข้อมูล ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2561)

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2561) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ของหน่วยงานบ้านพักเด็กและครอบครัว 77 จังหวัด (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2561) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงครอบครัว หรือแบบ คร.6 ประจำปี 2560.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2560) รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2559.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2561) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้อาдрес <http://www.violence.in.th>.

มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล, (2561) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ของมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์), (2561) ข้อมูลการรับเรื่องขอความช่วยเหลือ และเรื่องราวร้องทุกข์ ประจำปี 2560.

มูลนิธิเพื่อนหญิง, (2561) สถิติผู้มาขอรับบริการจากมูลนิธิเพื่อนหญิงทั่วประเทศ 9 ปี (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 – 2560).

มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย, (2561) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิศุภนิมิต (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก, (2561) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

โรงพยาบาลตำรวจ, (2561) ข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวของศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลตำรวจ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

โรงพยาบาลรามาริบัติ, (2561) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก อายุต่ำกว่า 18 ปี (ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว) ของงานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลรามาริบัติ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2561) แบบสรุปรายงานผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประจำปี 2560 (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, (2561) ผู้รับบริการศูนย์บริการปรึกษา ปี 2560.

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, (2561) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ, (2561) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยฯ, (2561) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทยฯ (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร, (2561) บันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, (2561) แบบบันทึกข้อมูลด้านการกระทำ ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัวของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร (ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2560).

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2561) สถิติผู้มารับบริการในศูนย์พึ่งได้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (2561) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2560.

สำนักงานศาลยุติธรรม, (2561) สถิติคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ประจำปี 2560.

สำนักงานอัยการสูงสุด, (2561) แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2560.

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. นายเลิศปัญญา	บุรณบัณฑิต	อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นางพรสม	เปาปราโมทย์	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นางพัชรี	อาระยะกุล	รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
4. นายกันตพงศ์	รังษีสว่าง	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว
5. นางอริยาพร	อรุณเนตร	ผู้อำนวยการกลุ่มคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว

คณะผู้จัดทำ

1. นายกรณรงค์	เหรียญระวี	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. นางสาวบุญชริก	พันธ์น้อย	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
3. นายกนกชัย	มีสกุล	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
4. นางสาวปวีณา	อยู่ปฐม	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
5. นายชวภณ	อุบลสุวรรณ	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ไม่ยอมรับไม่หึงแค้น...

ไม่กระทำความรุนแรงต่อเด็ก
สตรี และบุคคลในครอบครัว

Violence

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

255 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทร/โทรสาร 0 2642 7750

www.dwf.go.th www.violence.in.th